

være noget krav, men derimod bero på en konkret vurdering. I dag siger den konservative politiske ordfører, fru Lene Espersen, til Berlingske: Det Konservative Folkeparti ønsker alene at fjerne retskravet på de facto-flygtninge.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Der må være mere ro i salen, man må udvise en lille smule disciplin.

Pia Kjærsgaard (DF):

Det Konservative Folkeparti ønsker alene at fjerne retskravet på de facto-flygtninge. Det er fuldstændig i modstrid med, hvad man skriver i aviserne, hvad man siger på landsrådet, hvad man siger under åbningsdebatten, at man nu ikke kan stemme for Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse. Det er en gang selvmodsigende vrøvl, og jeg må sige til hr. Helge Adam Møller, at jeg synes, det er asocialt, urimeligt og nedværdigende, at man ikke kan tage sig sammen.

Men der kommer en dag, hvor det er helt sikkert, at De Konservative og Venstre er nødt til at tage det her til efterretning og naturligvis få gennemført de her ting efter et folketingsvalg. Det vil Dansk Folkeparti garantere for.

Må jeg så sige, at vi selvfølgelig stemmer for forslaget fra V og K, hvis det kommer til afstemning, men vi anbefaler meget, at vores eget forslag bliver vedtaget.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg beder medlemmerne om at indtage deres pladser i salen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 22 af Pia Kjærsgaard (DF) (se foran) forkastedes, idet 11 (DF og FRI) stemte for, 81 (S, V, KF, SF, CD, RV, EL og KRF) imod.

Forslag til vedtagelse nr. V 23 af Helge Adam Møller (KF) og Birthe Rønn Hornbech (V) (se foran) forkastedes, idet 41 (V, KF, DF og FRI) stemte for, 52 (S, SF, CD, RV, EL og KRF) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Forespørgsel nr. F 20:

Forespørgsel til indenrigsministeren:

»Hvilke forslag til opblødninger i udlændingelovgivningen og den administrative praksis på området finder ministeren, at sommerens debat om den stramme udlændinge- og flygtningepolitik kan give anledning til?«

Af Jann Sjursen (KRF), Knud Erik Hansen (SF) og Søren Søndergaard (EL).

(Forespørgslen anmeldt 12/10 99. Fremme af forespørgslen vedtaget 26/10 99).

Begrundelse

Jann Sjursen (KRF):

Indledningsvis vil jeg godt beklage, at Folketinget skal have endnu en debat om udlændinge her i dag. Jeg vil godt sige, det skyldes hverken Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten eller Kristeligt Folkeparti, som har stillet denne forespørgsel, men at de tidligere forespørgere, Centrum-Demokraterne, ikke ønskede at slå de to forespørgselsdebatter sammen.

Det beklager jeg sådan set, for debatten under den foregående forespørgsel viste jo netop, at der har været brug for en debat om både administrationen af udlændingeloven og en diskussion om selve lovgivningen.

Når det nu ikke kan være anderledes, vil vi også her i dag gerne lægge vægt på at få regeringen til at komme med sine forslag til opblødning af udlændingelovgivningen. Vi glæder os selvfølgelig over, at den første indrømmelse sådan set allerede er faldet – for at sige det sådan – idet regeringen har besluttet sig for at justere introduktionsydelsen. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at en af årsagerne til, at vi har stillet denne her forespørgsel fra SF, Enhedslisten og Kristeligt Folkepartis side også er, at vi alle tre har været voldsomt imod den diskrimination, som integrationsydelsen eller introduktionsydelsen, som den jo rigtigt hedder, har været. Så lad mig som indledning til den debat, vi nu skal have om selve lovgivningen, hilse det velkommen, at regeringen har ændret sin holdning på det punkt.

Men selv om det er sket, er der stadig væk god grund til at diskutere de andre elementer i udlændingelovgivningen, som også modvirker en positiv integration af vores udlændinge. Enkelte af elementerne har allerede været nævnt i den foregående debat, men inden vi tager fat

herpå, ser vi frem til, hvad ministeren har at sige om, hvilke planer, regeringen i øvrigt har for opblødninger i udlændingelovgivningen.

Besvarelse

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Det er regeringens holdning, at Danmark skal have en retfærdig, rimelig stram, men også en humanistisk udlændingepolitik. Det er regeringens holdning, at flygtninge, der er personligt forfulgt, kan få beskyttelse her i landet, og at udlændinge med nære familiemedlemmer i Danmark kan få lov til at opholde sig her i landet sammen med deres herboende familie.

Regeringen arbejder endvidere på at sikre, at de udlændinge, der opholder sig her i landet, får en ordentlig behandling og sikres en så god integration som muligt. Det er også vigtigt for regeringen, at udlændinge, der søger om opholdstilladelse i eller visum til Danmark, behandles humant, retssikkerhedsmæssigt og forsvarligt.

Men vi er også nødt til at søge at forhindre, at udlændinge ikke opnår et uberettiget ophold her i landet ved at misbruge den danske udlændingelovgivning, for det er desværre en kendsgerning, at det ikke er alle udlændinge, der ønsker at opholde sig i Danmark, som har et berettiget grundlag for dette ønske. En realistisk udlændingepolitik handler derfor også om, at der sættes ind over for misbrug af udlændingelovgivningen.

Regeringen har i de seneste år iværksat en række initiativer for at opfylde målsætningen for udlændingepolitikken. Lad mig først nævne nogle eksempler, hvor vi har søgt at sikre den humane udlændingepolitik, som regeringen naturligvis ønsker at fastholde. På asylområdet har vi f.eks. overført afhøringsopgaven fra politiet til Udlændingestyrelsen. Det gjorde vi bl.a., fordi det kan være ubehageligt for asylansøgere, der har været udsat for forfølgelse fra deres hjemlands politi eller militærmyndigheder, at blive afhørt af politifolk. Nu foretages afhøringen i stedet for af Udlændingestyrelsens sagsbehandlere, der har fået særlig uddannelse i interviewteknik, kulturforståelse m.v.

Vi har også sørget for, at asylansøgere modtager undervisning og aktivering, mens de opholder sig i asylcentrene. Dette har vist sig at være af væsentlig betydning for den enkelte asylansøger, der herved får en aktiv og me-

ningsfuld tilværelse under opholdet i disse centre. Det gælder ikke mindst for børnene. Derfor er der ikke alene arrangeret skoleundervisning for børnene i den undervisningspligtige alder, man har også sørget for de mindre børn, således at forældre får tid til sig selv og til deres egen undervisning og egen aktivering.

Det er ikke kun på asylområdet, at regeringen søger at sikre en human udlændingepolitik. Vi har bl.a. sørget for, at udenlandske kvinder, der gifter sig og familiesammenføres med herboende mænd, og som derefter må afbryde samlivet på grund af vold, misbrug eller anden overlast fra mandens side, har en udvidet sikring mod inddragelse af opholdstilladelse som følge af dette samlivs ophør. Ved afgørelse om inddragelse af opholdstilladelse skal der således tages særlige hensyn til, om samlivets ophør skyldes, at kvinden har været udsat for vold, misbrug eller anden overlast.

Ved den store ændring af udlændingeloven sidste sommer fik vi endvidere gennemført, at der ikke længere kan stilles forsørgelseskrav, når danskere og herboende flygtninge ønsker familiesammenføring med deres udenlandske ægtefælle eller samlever eller med deres mindreårige børn.

Som nævnt er det også en målsætning for regeringens udlændingepolitik at hindre misbrug af udlændingelovgivningen, et problem, som en del borgere skriver om. Regeringen lægger vægt på at sikre, at asylansøgere ikke søger asyl under falsk identitet eller søger om asyl i det ene land efter det andet. Derfor har vi indført regler om optagelse og registrering og udveksling af fingeraftryk og personfotografier af asylansøgere. Derved kan vi også så effektivt som muligt leve op til vores forpligtelser efter Dublin-konventionen.

Vi mener også, at der er behov for bestemmelser, der sikrer, at familiesammenføringsreglerne ikke misbruges. Vi har derfor fået præciseret, at man ikke kan få familiesammenføring på grundlag af proformaægteskab. Vi har endvidere indført en adgang til at foretage dna-undersøgelser i familiesammenføringsager, således at misbrug af adgangen til familiesammenføring ved opgivelse af falske slægtskabsforhold hindres.

Regeringen overvejer således løbende behovet for justering af udlændingelovgivningen og den administrative praksis på dette område.

I den forbindelse vil jeg gerne pege på, at det er regeringens opfattelse, at beskyttelsen af

unge mennesker fra de etniske minoriteter mod tvangsægteskaber ikke er god nok. Arrangerede ægteskaber blandt de etniske minoriteter i Danmark, som indgås mod de unge menneskers vilje, kaldes jo tvangsægteskaber og er klart udtryk for en uacceptabel diskrimination og strider mod ligestilling mellem mænd og kvinder.

Ved ændring af udlændingeloven sidste sommer blev der derfor også indført en bestemmelse, hvorefter ægtefællesammenføring i tilfælde, hvor ægteskabets indgåelse beror på en aftale indgået af andre end ægtefællerne, kan nægtes. Bestemmelsens målområder er de arrangerede ægteskaber, hvor unge mennesker er blevet tvunget til at indgå ægteskab mod deres vilje. Bestemmelsen har imidlertid kun kunnet anvendes i praksis i meget få tilfælde, da det har vist sig at være svært at bevise, at ægteskabet er arrangeret mod de pågældendes vilje.

De mange kvinder fra etniske minoriteter på landets krisecentre vidner imidlertid om, at tvangsægteskaber ofte ender med konflikter og vold. Vi har også set uhyggelige eksempler på volds- og drabssager eller trusler om drab i forbindelse med tvangsægteskaber. De børn, der vokser op i sådanne ægteskaber, vil naturligvis få en svær opvækst, der kan give dem store sociale problemer senere hen. Det hverken kan eller vil vi acceptere.

Regeringen overvejer derfor løbende, hvilke initiativer der bør og evt. kan tages i retning af at beskytte unge mod tvangsægteskaber. Sammenslutningen IND-sam har meget tydeligt over for os påpeget problemets størrelse. Men problemer løses kun, hvis de etniske minoriteter også selv gør en indsats. Først og fremmest har forældrene og ikke mindst fædrene, så vidt jeg ved, et stort ansvar her.

Det er også vigtigt, at de etniske minoriteters organisationer arbejder med en forebyggende indsats i form af dialog, oplysning blandt indvandrere og flygtninge, så det sikres, at ægteskabet indgås på basis af frivillighed, og at familien respekterer de unges ret til selvbestemmelse og til et liv uden frygt og især uden vold og uden tvang.

Regeringen støtter naturligvis sådanne oplysningskampagner mod tvangsægteskaber, så vi hen ad vejen forhåbentlig kan undgå nogle af de uhyggelige eksempler, der indimellem ses omtalt i medierne.

Ved ændring af udlændingeloven sidste sommer blev der også gennemført, at en ind-

vandrers ret til familiesammenføring med sin ægtefælle eller samlever er betinget af, at den herboende indvandrer har haft tidsubegrænset opholdstilladelse i mindst 3 år.

Da hovedreglen er, at der meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter 3 års lovligt ophold i Danmark, betyder det, at en indvandrer – altså ikke en flygtning, men en indvandrer – som udgangspunkt skal have haft 6 års lovligt ophold i Danmark, førend vedkommende kan få familiesammenføring med sin ægtefælle eller samlever. Inden lovændringen var kravet 5 års lovligt ophold, men nu 6.

Baggrunden for denne ændring er et ønske om at sikre, at den herboende indvandrer har fået en sådan tilknytning til det danske samfund inden denne familiesammenføring, at den pågældende kan medvirke aktivt til ægtefælles eller samlevers integration i det danske samfund.

Samtidig indførte vi kravet om, at udlændinge normalt skal have gennemført et introduktionsprogram efter integrationsloven for at blive meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark. Dette krav om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse blev indført for at understrege, at det forventes, at udlændinge, der ønsker at bo fast i Danmark, selv gør en indsats for at lære dansk og for at tilpasse sig de danske samfundsforhold og danske skikke.

Endvidere blev der indført en vis karenstid for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis udlændinge har begået kriminalitet af en vis grovhed.

Endelig blev meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse som udgangspunkt gjort betinget af, at udlændinge ikke har væsentlig gæld til det offentlige, som de pågældende ikke ønsker at afdrage. Herved understreges det, at kriminalitet og misbrug af det sociale system får konsekvenser for mulighederne for at få tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det har også været fremme, at der er behov for en ændring af regler om udvisning på grund af narkokriminalitet og anden megen alvorlig kriminalitet. Disse regler blev på en række punkter skærpet ved ændring af udlændingeloven sidste sommer.

I dag er det sådan, at en udlænding, uanset varigheden af den pågældendes ophold her i landet, kan udvises, hvis den pågældende idømmes en ubetinget frihedsstraf på grund af narkotikakriminalitet eller visse andre meget

alvorlige forbrydelser, herunder mord, voldtægt, grov vold, menneskesmugling m.v.

Højesteret har i en række sager frifundet udlændinge, der er dømt for narkotikakriminalitet, for udvisning. Frifindelsen er begrundet i en afvejning af udlændingens tilknytning til Danmark over for kriminalitetens grovhed.

Denne afvejning har efter Højesterets opfattelse resulteret i, at udvisning i konkrete sager vil stå i et urimeligt forhold til den begåede kriminalitet. Højesteret har herved henvist til den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til respekt for privat- og familieliv.

Dette har fået nogle til at foreslå, at de særlig strenge regler om udvisning ved meget alvorlige forbrydelser skulle ophæves. Efter regeringens opfattelse er det et middel til god overensstemmelse mellem højesteretsdommerne og intentionerne bag udlændingelovens udvisningsbestemmelser, som derfor bør fastholdes.

Det følger således af udlændingeloven, at der i de nævnte tilfælde ikke kan ske udvisning, hvis udlændingens tilknytning til Danmark taler afgørende herimod. Dertil kommer, at der i bemærkningerne til loven udtrykkeligt henvises til, at udvisning ikke kan ske, hvis det vil være i strid bl.a. med den europæiske menneskerettighedskonvention.

Det har således været regeringens og Folketingets flertals ønske, at domstolene i hver enkelt sag skal foretage en konkret afvejning af, om udvisning vil stå i et rimeligt forhold til den begåede kriminalitet.

Regeringen står fast på, at særligt alvorlige, samfundsfarlige forbrydelser normalt skal resultere i udvisning. Herved sender vi også et klart signal til herboende udlændinge om, at disse kriminalitetsformer ikke accepteres i Danmark under nogen omstændigheder. Det ville også være ganske uretfærdigt over for dem, der har været ofre for denne vold.

De ændringer, regeringen lægger frem i Folketinget om lovforslaget eller gennemfører administrativt, vil ligge inden for regeringens udlændingepolitiske dagsorden, at vores udlændingepolitik skal være både rimeligt stram og humanistisk.

Regeringen overvejer løbende, om der er behov for ændringer af udlændingelovgivningen og den administrative praksis på udlændingområdet, som det er sket her i efteråret. Dette vidner antallet af udlændingelovsændringer i regeringens tid også meget om. Siden regeringen tiltrådte, altså i 1993, er udlændingeloven

således ændret 14 gange, og det er regeringen naturligvis parat til at gøre igen, hvis der er politisk grundlag derfor. Men det er ikke det samme, som at det har været 14 gange med stramninger. Det har også været med andre fornuftige præciseringer eller forbedringer af udlændingelovgivningen.

Disse var ordene.

Forhandling

Jann Sjursen (KRF):

Jeg vil gerne takke indenrigsministeren for besvarelsen af forespørgslen her i dag.

Hvis jeg skal sammenfatte hovedindtrykket af ministerens tale, så er det vel det, at her går det godt, regeringen har taget en række initiativer, som stort set har været til det bedre for vores flygtninge.

Jeg vil godt sige på vegne af forespørgerne her i dag, at det er vi bestemt ikke enige i, og vi er heller ikke enige i, at man bare løbende skal følge udviklingen, og så må man på et eller andet tidspunkt se, om der er behov for ændringer, for vi mener rent faktisk, at der er behov for ændringer i udlændingelovgivningen. Den første har regeringen så valgt at tage med nu her forleden dag, nemlig justeringen af introduktionsydelsen.

Men der er jo mange andre sager, der trænger sig på, som også nogle af de humanitære organisationer har peget på her for nylig i deres hvidbog. Lad mig her igen nævne, at frihedsberøvelse af asylansøgere er et af de spørgsmål, som jeg synes Danmark har indtaget en dårlig holdning, en uværdig holdning til ved behandling af dem, der kommer til vort land.

Jeg har også nævnt madpakkeordningen i en foregående debat, som jeg også mener er uværdig for en række af vores flygtninge, både dem, der er på selve madpakkeordningen, og så sandelig også de flygtninge i centrene i øvrigt, som oplever den frustration, den ordening i sig selv giver.

Ministeren var inde på, at vi må sikre, at familiesammenføringsreglerne ikke misbruges, og det er jeg da sådan set i udgangspunktet enig i. Vi skal da have nogle regler, som på den ene side sikrer, at herboende flygtninge, som har fået opholdstilladelse, kan blive sammenført med deres familie, men at de ikke bliver misbrugt. Enig.

Men når der så, som vi også har drøfter her i dag, er eksempler på, at der rent faktisk er nogle, som kommer i klemme på grund af de regler, vi har – Thyborøn-sagen for nævne en – ja, så er der da også anledning til at se netop på det aspekt, sådan som jeg ser det.

Enhedslisten, SF og Kristeligt Folkeparti er ikke enige på hele området vedrørende udlændingelovgivningen, men vi er enige om, at det er på tide, vi får set på udlændingelovgivningen i en sammenhæng, også for at se de ændringer, der er sket – ikke bare siden 1993, som der har været 14 af, men også siden 1983, hvor der altså har været hele 20 ændringer i selve udlændingeloven – i en sammenhæng og også vurdere, om nogle af de opstramninger, som rent faktisk er foretaget, alligevel ikke bør blødes op, fordi de rent faktisk virker mod hensigten.

Derfor vil vi meget gerne, at der bliver nedsat en udlændingekommission, som kan se på tingene i en sammenhæng, og som også kan komme med forslag til både forenklinger af love, regler og af den administrative praksis, men gøre det i en sammenhæng.

Det andet, som jeg gerne vil pege på her efterfølgende, er, at der også er nogle konkrete problemer specielt i hjemsendelsessager.

Det er klart, at asylansøgere, der ikke har asylbehov, skal hjemsendes, men der er jo altså også eksempler på flygtninge, som er blevet hjemsendt, men som åbenbart er blevet hjemsendt uden at have sikrede forhold. Jeg tænker på de flygtninge, som forsvinder, når de er blevet sendt hjem, og på de flygtninge, som rent faktisk bliver forfulgt. Jeg kan nævne det konkrete eksempel, som har været oppe i den seneste uge med iranske flygtninge, som skulle have været hjemsendt. Det er forhold, som er helt uacceptable for forespørgerne at se, det er forhold, som i virkeligheden må undersøges.

Derfor vil jeg på vegne af SF, Enhedslisten og Kristeligt Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget hilser med tilfredshed regeringens beslutning om at hæve introduktionsydelsen til udlændinge under integrationsloven.

Folketinget opfordrer regeringen til:

– at nedsætte en udlændingekommission, som skal gennemgå udlændingelovgivningen og komme med forslag til forenklinger og æn-

dringer af love, regler og administrativ praksis, og

– at etablere et uafhængigt undersøgelsesudvalg, som skal undersøge sager, hvor afviste flygtninge tilsyneladende bliver udsat for forfølgelse efter hjemkomsten.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 24).

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Dorte Bennedsen (S):

For at kunne gå ind i denne debat på et rimeligt seriøst grundlag har jeg forsøgt at finde ud af, hvilke temaer inden for det meget store område, forespørgslen dækker, man ville tage op. Det har desværre været forgæves. Jeg har kun haft forespørgslenes ordlyd at forholde mig til, og her henvises der specifikt til sommerens debat, og hvilke ændringer den kan give anledning til.

Hvis jeg tænker mig om, så havde sommerens debat to store hovedemner: visumpolitikken og integrationspolitikken.

Ideelt set ville det jo være at foretrække, hvis visumkrav ikke eksisterede, hvis der ikke blev lagt begrænsninger for menneskers ønsker om at rejse. Men vi må også se i øjnene, at dette er en meget ideel betragtning, som næppe er realiserbar, og at det i hvert fald ville være overordentlig naivt at tro, at Danmark kan føre en visumpolitik, der er grundlæggende forskellig fra andres.

Faktisk imødekommes 94 pct. af de mere end 100.000 visumansøgninger, vi har årligt, hvilket er et ganske højt tal i forhold til f.eks. Norge og Sverige, men jeg medgiver meget gerne, at det er en vigtig opgave at følge de 6 pct., hvor der gives afslag, netop for at sikre, at der ikke er tale om automatafslag, men at der i hvert tilfælde foretages en individuel vurdering, og at der kun gives afslag, hvor der er en reel risiko for, at visum vil blive anvendt til at søge længerevarende ophold i Danmark.

Det er vigtigt at følge dette område tæt, så vi sikrer os, at vi i praksis ikke går hen og stivner på et felt, der hele tiden er i udvikling, og derfor er det også nyttigt, at vi med jævne mellemrum har overvejelser om, hvorvidt praksis er i orden, eller den trænger til justering.

Vi er godt tilfredse med de justeringer, som indenrigsministeren har fundet anledning til at

foretage i dette efterår, som jo bl.a. har ført til en udvidet anvendelse af den humanitære opholdstilladelse og til en mere individuel behandling af ansørgninger om turistvisum med bedre mulighed for, at nær familie kan opnå visum, ligesom vi også er godt tilfredse med de ændringer, der er sket, det, som hr. Peter Duetoft var inde på tidligere på dagen, nemlig kravet om, at der altid skal søges opholdstilladelse fra hjemlandet.

Integrationsloven, som trådte i kraft her ved årets begyndelse, er en helt ny lovgivning med det sigte at forbedre flygtninges og indvandreteres integration og muligheder i samfundet. Mange nye instrumenter indgår i loven, og det giver i sig selv god grund til at følge meget nøje, om loven også kommer til at virke efter hensigten. Derfor besluttede regeringen jo som bekendt at lave en evaluering af loven, og indenrigsministeren gav også tilsagn om, at man på en række områder ville lave devalueringer, som man ville offentliggøre, efterhånden som de foreligger.

Vi har så nu fået den første af dem, og den omhandler blandt en hel lang række andre spørgsmål også spørgsmålet om, hvorvidt flygtningene kan klare sig for integrationsydelsen, eller om kommunerne har været nødt til at bevilge ekstra ydelser, og den viser jo ganske klart, at der har været et udbredt behov for ekstra ydelser. På den baggrund har regeringen så meddelt, at integrationsydelsen vil blive forhøjet til det niveau, kontanthjælpen har. Det betyder, at de pågældende har bedre mulighed for at klare sig for ydelsen og ikke skal være henvist til at søge ekstra ydelse, og det finder vi er et rigtigt princip.

Det er en meget følelsesladet debat, der har været om integrationsloven. Kan det være på sin plads at minde om, at lovens sigte faktisk er at gavne flygtninge og indvandreteres integration og vilkår i samfundet? En lang række organisationer har rettet en voldsom kritik mod loven ikke mindst på grund af integrationsydelsen. Nu er det problem løst, og jeg vil meget håbe, at de samme organisationer fremover vil bruge lige så mange kræfter på, at vi når lovens mål: En bedre integration for udlændinge.

På trods af en række kritikpunkter skrev Centret for Menneskerettigheder i sin tid i sit høringssvar bl.a.: »Forslaget vil generelt set have positive virkninger på flygtninges og indvandreteres samfundsmæssige integration og livsbetingelser, og det vil derfor bidrage til en

øget grad af ligebehandling af disse minoritetsgrupper«.

Det er den opgave, der forestår, og den kræver, at vi alle vil medvirke. Også de mange humanitære organisationer, som har bekæmpet integrationsydelsen.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Den socialdemokratiske ordfører giver jeg fuldstændig ret i, at der har været mange ting oppe til debat i sommer. Jeg vil spørge til to af dem, som fru Dorte Bennedsen ikke har nævnt, blandt de mange, der kunne tages op.

Det ene spørgsmål, som jeg vil spørge om, er, om det ikke bekymrer Socialdemokratiet med det meget store antal asylansøgere, der bliver fængslet, når de kommer til Danmark. Der er jo ikke tale om folk, der har gjort noget ulovligt. Det er jo ikke ulovligt at flygte til et andet land, og det er heller ikke ulovligt at søge asyl, i hvert fald ikke endnu, eller i Danmark i hvert fald. Derfor så er det jo bekymrende, at vi behandler den type af mennesker, eller en del af dem, ved at sætte dem i fængsel. Derfor vil jeg spørge fru Dorte Bennedsen, om det ikke er en bekymrende ting, som vi må forholde os til.

Den anden ting, jeg vil spørge fru Dorte Bennedsen om, er spørgsmålet om dem, der bliver forfulgt eller forsvinder, efter at de er kommet hjem. Er det ikke et problem, at vi nu har et antal iranere, som tilsyneladende er forsvundet ved hjemkomsten. Det er muligt, at der slet ikke er noget problem, men tilsyneladende er de forsvundet. Er det ikke et problem, som vi på en eller anden måde må se på for at få afklaret, om der er realiteter i det?

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Først vil jeg sige til fru Dorte Bennedsen, at der selvfølgelig er mange måder at reagere på i forhold til at fremlægge forslag til vedtagelse. Men en af grundene til, at fru Dorte Bennedsen ikke har kunnet få lov til at se det på forhånd, er bl.a., at vi ikke vidste, hvad der skete i den foregående debat. Men det synes jeg også er debatten her uvedkommende, fordi forslag til vedtagelse jo ikke altid nødvendigvis omhandler hele det område, som forespørgslen drejer sig om. Det er som regel kun 150 ord, forslag til vedtagelse lige præcis vedkommer. Jeg tror heller ikke, at regeringspartierne altid fremlægger deres.

Men hvorefter alting er: Det, som jeg gerne vil spørge fru Dorte Bennedsen om nu, er: Hvordan ser Socialdemokratiet på de to pinde, som indgår i vores forslag til vedtagelse omkring nedsættelse af en udlændingekommission? Og det andet er så spørgsmålet omkring det her uafhængige undersøgelsesudvalg, som vi gerne vil have nedsat til netop at se på, hvad der sker med de flygtninge, som vender hjem og bliver forfulgt og måske helt forsvinder. Hvad er Socialdemokratiets holdning til de to spørgsmål?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil spørge lidt i samme retning. Vi havde jo i en af sommerens debatter noget om en masse af de serbere fra Østslavonien, som holdt sig illegalt skjult i Danmark, men hvor det viste sig, at vi faktisk havde problemer med de registreringer og den viden, vi havde om de pågældende lande. Det synes jeg at vi har vist i andre tilfælde. Nu har vi iranere, der også forsvinder. Er det system, vi faktisk har til at sikre os den information om de pågældende lande, vi sender folk tilbage til, faktisk godt nok? Jeg synes, der er flere eksempler, der tyder på, at uanset om Udlændingestyrelsen gør et godt stykke arbejde på den front, så har vi faktisk ikke et system, der sikrer os, at vi altid har den rigtige information, inden vi sender folk ud.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Søren Søndergaard spørger om fængsling af asylansøgere. Nu kan jeg efterhånden ikke huske, hvem der har sagt hvad. Men det er i hvert fald blevet sagt, enten af hr. Henrik Svane eller af ministeren i løbet af dagen, at det er klart, at det er et instrument, der skal bruges så lidt som overhovedet muligt.

Så spørger hr. Søren Søndergaard om forfulgte, der tilsyneladende forsvinder. Ja, tilsyneladende. Det er muligt, at de gør det eller gemmer sig. Jeg ved det ikke. Men det er klart, at vi skal være meget opmærksomme, meget omhyggelige, hvis vi returnerer folk.

Så til hr. Jann Sjursen. Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at sige det fra talerstolen, men jeg er lidt provokeret af hr. Jann Sjursens bemærkninger. Det er ikke så meget angående vedtagelsen her. Men jeg ringede faktisk for 10 dage siden til hr. Jann Sjursen og sagde: Jeg har et ønske om at gå seriøst ind i den her debat. Jeg spurgte ikke engang om forslaget til vedtagelse, men jeg

spurgte om, hvad det var for temaer. Jeg sagde, at det jo ville være en fordel, hvis forslagsstillerne ikke talte i øst og jeg talte i vest. Der var blankt afslag. Jeg fik den besked, at jeg måtte vente. Jeg har den faktisk på min skærm: Du må have tålmodighed lidt endnu – formentlig indtil debatten starter. Det var reaktionen på, at jeg gerne ville gå seriøst ind og derfor godt ville have noget at vide. Det er et kæmpemæssigt område. Der kunne være mange temaer.

Derfor satte jeg mig ned og sagde: Hvad har der været debatteret i sommer? Der har været debatteret mange ting. Men de to største emner har faktisk ligesom været politikken og integrationspolitikken, og det måtte jeg så vælge.

Og stilling til dette her forslag til vedtagelse, som jeg altså endnu ikke har set – ja, jeg har lige fået lov at læse et lidt primitivt udkast, og så har jeg hørt det her fra talerstolen – vil jeg tage, når det bliver omdelt og jeg får det i hånden og kan kigge på det.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg understregede jo selv, at de eksempler, vi har haft – og så ser vi bort fra dem, der er blevet fængslet i Østslavonien osv. – på iranere, det er tilsyneladende eksempler. Men det er jo sådan set alvorligt nok. Altså, hvad er det f.eks. for en person, vi snakker om? Det er jo en person, som ikke alene havde læst De Sataniske Vers, Rushdies bog, men som også havde kopieret dem og fordelt dem, angiveligt fordi personen selvfølgelig var imod det reaktionære præstestyre i Iran.

Man fandt så ikke anledning til, at det skulle give asyl i Danmark, og det kan så være, hvad det være vil. Så sender man ham tilbage, og så forsvinder han. Nogle hævder, at han er blevet fængslet. Det kan være, at han er gået under jorden. Det ved vi ikke. Det, vi foreslår, er ikke, at vi skal tage stilling til den sag uden at vide noget. Det, vi foreslår, er lige præcis, at vi laver et undersøgelsesudvalg, som kan gå ind i den slags sager og undersøge tingene, sådan at vi kan lære af det. For hvis vi nægter at lære af det, så må vi jo sige, at der er et bevidst element i, at vi ikke vil vide noget om, hvad der sker med dem, når de vender tilbage.

Det kan vi ikke forestille os. Det er sådan set derfor, at vi af et godt hjerte spørger Socialdemokratiet: Vil Socialdemokratiet ikke være med til at etablere sådan et undersøgelsesorgan, sådan at vi kan få afkræftet, at der sker en forføl-

gelse, og sige, at de bare har gemt sig. Eller vi kan få bekræftet, at der sker en forfølgelse, og dermed så kunne tage de nødvendige skridt, der gør, at vi ikke gentager det at sende folk ud til fængsel i Iran.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Det er i orden, hvis fru Dorte Bennedsen synes, at hun ikke har fået en ordentlig behandling. Det beklager jeg selvfølgelig. Men når vi har været rimelig lukkede om, hvad der skulle ske i den her debat, så er det, fordi der i hele perioden op til den her debat jo har været en del rumlerier på det her område, også i regeringen, om visumpraksis f.eks. Der har også bare her de sidste par dage været diskussion om integrationsydelsen.

Jeg vil sige, at det også bl.a. har kompliceret vores forberedelse af den her debat, at vi ikke rigtig vidste, hvor regeringen var på vej hen på det område. Men lad det så være. Oven i det kom altså så, at vi desværre ikke kunne få slået de to debatter sammen.

Men nu da vores forslag til vedtagelse er blevet runddelt, så vil jeg da også godt gentage de tidligere spørgsmål, som jeg rejste til fru Dorte Bennedsen omkring nedsættelsen af en udlændingekommission – det er dog et forslag, som tidligere har indgået i den offentlige debat – samt spørgsmålet om nedsættelsen af et uafhængigt undersøgelsesudvalg, som kan se på de sager, der vedrører flygtninge, som er returneret eller hjemsendt, men som helt klart er blevet forfulgt.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker fru Dorte Bennedsen ordet? Det er jo ikke tvungent, men jeg fornemmer det.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Et sidste ord om ordvekslingen om proceduren forud. Der har sikkert været udmærkede grunde, men så synes jeg, at hr. Jann Sjursen kunne have sagt det til mig i stedet for at skrive på min pc: Du må vente, indtil debatten begynder. Det var faktisk et ønske om at kunne gå ind og være forberedt og tage nogle af de emner op til diskussion, som forslagsstillerne gerne ville. Det var faktisk ud fra en ordentlig og god intention.

Jeg vil ikke stå her og tage stilling et halvt minut efter, at jeg har fået stukket det der

ekspertudvalg, som jo er en helt ny tanke, i hånden. Jeg vil sige, at umiddelbart så har vi jo en række organer, der undersøger. Jeg synes, at der kan være grund til at se på spørgsmålet om tilbagesendelse til Iran, til Nordiran, og i det hele taget kan der være grund til at se på disse her ting. Vi har grund til løbende at sikre os, at der, hvor vi sender tilbage, er det så også forsvaret.

Vi har en række af instrumenter. Vi har UNHCR. Vi har en række andre FN-organisationer. Vi har Udenrigsministeriet. Tanken om et helt tredje eller fjerde udvalg er ny, og jeg synes ikke, at den umiddelbart virker, som om den er realiserbar.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Men jeg vil sige til fru Dorte Bennedsen, at problemet er jo, at der ikke er nogen, der har set på de her sager. Det kan da godt være, at der er nogle organer til det, men det har jo ikke været muligt at få dem undersøgt. Det har ikke været muligt at få klarhed over, hvad der er foregået. Derfor er vi altså i den situation, at vi udsender folk til Iran, samtidig med at vi har en række eksempler på, at folk er forsvundet.

Hvad er de udleveret til? Er det ikke et meget rimeligt spørgsmål at stille? Har vi en udlændingepolitik i Danmark, der betyder, at vi udviser folk direkte til mullahernes fængsler i Iran? Har vi det? Det er muligt, at vi ikke har det. Men så må det jo forklares, at det ikke er det, der sker.

Derfor, hvis der er andre undersøgelsesmuligheder, så vil jeg da godt spørge indenrigsministeren, om de undersøgelsesmuligheder så er blevet anvendt. Og hvis ikke de er blevet anvendt, om det så ikke er udtryk for, at vi faktisk mangler nogle til at gå ind i de sager.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil vise det hensyn at afkorte indlægget på grund af det fremskredne tidspunkt.

I Venstre ønsker vi en fri meningsudveksling i udlændingepolitikken. Det er jo desværre ikke en selvfølge. Statsministeren har været med til at opdele befolkningen i de stuerene og de ikke-stuerene, og den form for diskrimination af meninger tager vi afstand fra. Tværtimod vil vi

gerne lytte til de danskere, der med rette er bekymrede for folk og fædreland.

Vi tager afstand fra, at så snart man er utilfreds med andres holdninger, så skal det straks tillægges dårlige motiver. Vi insisterer på, at bekymrede danskere kan komme til orde, og at der lyttes til dem. Opgør med myter og fordomme i udlændingepolitikken forudsætter netop, at alt kan siges, og at alt kan modsiges. Udlændingepolitikken skal ikke være et specielt område, hvor der ikke kan tales frit, og danskerne skal ikke ekserceres til at have bestemte holdninger. I øvrigt vil ethvert forsøg på at lægge låg på debatten tværtimod grave dybere grøfter.

Venstres grundlæggende holdning i udlændingepolitikken er et ønske om at hjælpe mennesker, der er forfulgte, først og fremmest ved at tildele hjælpen i flygtningenes nærområder. Hovedproblemet er stadig, at Danmark ikke kan styre tilstrømningen af udlændinge. Vi synes ikke, det er rimeligt, at man kan komme fra andre dele af verden og betale sig til at komme ind i Danmark. Vi forgylder dem, der har haft mulighed og styrke til at komme til Europa, men lader flygtninge og andre nødstedte i de fattige lande i stikken.

For de midler, der i dag anvendes på spon-tanasylsøgere i Danmark og i EU, ville man for de samme midler kunne hjælpe langt flere i den fattige del af verden, og vi foreslår derfor igen, at flygtninge først og fremmest hjælpes i nærområderne, gerne med bistand fra EU, der ville være i stand til at drive flygtningelejre med forsvarlige forhold. Det forudsætter naturligvis, at man kan få en aftale med landene i nærområderne, og derfor foreslår vi, at ulandsbistanden gøres betinget af, at landene giver plads for drift af flygtningelejre, der betales af Danmark og EU.

Vi ønsker en fælles flygtningepolitik i EU, for kun gennem en fælles asylprocedure kan man undgå, at asylinstitutionen misbruges til indvandring af personer, der er ikke havde krav på beskyttelse.

Vi ønsker, at EU-forbeholdene skal ophæves. Det er stærkt utilfredsstillende, at forbeholdet inden for det retlige samarbejde, herunder flygtningepolitikken, begrænser Danmarks indflydelse i EU. Det er stærkt utilfredsstillende, at vi bliver sat uden for døren og ikke kan deltage

på lige fod i f.eks. samarbejdet om at forhindre illegal indvandring.

Vores udgangspunkt er, at de flygtninge, der kommer til Danmark, kun skal have opholdstilladelse som midlertidige. Det ligger i selve flygtningebegrebet, at flygtninge er mennesker, der ønsker at vende tilbage til deres hjemland. Flygtninge bør derfor efter Venstres opfattelse starte med at have midlertidig opholdstilladelse og først efter 7 år have permanent opholdstilladelse.

Vi ønsker, som vi allerede har gjort gældende i den forrige debat, nye familiesammenføringsregler, fordi vi mener, at dem, vi har, undergraver indvandrerstoppet. Som hovedregel bør der gives familiesammenføring efter, hvortil ægtefællerne samlet har størst tilknytning.

Kursen mod kriminelle skal yderligere skærpes. Venstre står bag en stramning af udvisningsreglerne, og vi skal overholde internationale konventioner. Vi kan ikke komme længere ad den vej, det viser højesteretsdommene, men udvisning er jo ikke den eneste og tilstrækkelige sanktion. Kriminalitet skal tages i opløbet, og der skal en langt mere konsekvent og håndfast kriminalpolitik til.

Afslag på asyl skal medføre omgående udsendelse. Det er stærkt utilfredsstillende, at der stadig er asylsøgere, som har fået afslag, der enten lever illegalt her, eller som vi ikke kan blive af med på grund af slendrian i andre lande.

Indvandrerstoppet skal fastholdes, men vi ønsker at gøre opmærksom på, at vi har brug for udenlandsk arbejdskraft inden for de højteknologiske områder, og vi lægger meget vægt på i Venstre, at ansøgninger om disse opholdstilladelser behandles hurtigt, og vi forstår også, at indenrigsministeren gør sig umage herfor.

Med den politik, jeg her skitserer ganske kort i overskriftsform, sikres, at flygtninge kan få et fristed, men at de ikke bliver indvandrere. Venstres politik har et humanitært sigte og sikrer, at Danmark ikke bliver et multikulturelt samfund.

Vi ønsker i Venstre ikke et Danmark, hvor danskerne blot bliver et tilfældigt etnisk mindretal, og hvor vor egen frihed bliver undertrykt. Dansk, kristendom, historie, kultur, demokratiopfattelse og vore frihedsideer skal stadig være det fundament, Danmark hviler på, og det vil vi arbejde for.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det ene minut giver mig kun mulighed for at sige to bemærkninger til fru Rønn Hornbech: For det første talte hun om, at hvis man lægger låg på debatten, så gør man ikke sagen nogen god tjeneste. Jeg har ikke hørt nogen, der vil lægge låg på debatten, og forespørgerne her må selvfølgelig have lov til at føre debatten ud fra deres forudsætninger. Jeg kender ikke nogen her i dette hus, der vil lægge låg på debatten, så den bemærkning var i hvert fald overflødig.

For det andet er der det med, at vi ikke kan modtage nogen, der kan betale sig til at komme her. Jeg skal erindre fru Rønn Hornbech om, hvad hun formentlig nok ved, at det også kostede penge at komme over Sundet i 1943 og 1944. Da min far med kone og fire børn skulle flygte til Sverige, skulle man bruge 12.000 kr., det var en årsløn eller mere end en årsløn for ham. Han havde ikke de penge, men til alt held havde han en velhavende onkel, som stillede pengene til rådighed. Vi betalte for at blive reddet over til et andet land, og Den Danske Lægeforening stillede for øvrigt en halv million kroner til rådighed til samme formål.

Så man kan ikke tillade sig at sige, at folk ikke skal kunne sælge deres habengut eller skaffe sig penge til at flygte, hvis de er forfulgt. Selvfølgelig må de kunne gøre det.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Det er lidt dobbeltmorsak, når man harcelerer så meget over illegal indvandring og over såkaldte menneskesmuglere. Det er klart, at det ville være rarest, hvis vi kunne undgå menneskesmuglere, men vi er faktisk med til at bygge et system op, således at folk, hvis de er forfulgt, og hvis de vil ud af deres land, næsten er nødt til nogle gange at have hjælp af nogle, der kan organisere en udrejse.

Vi lukker – og det er jo EU's politik, det er den, vi åbenbart så skal til at få store problemer med ved at stå udenfor – faktisk, hvis vi følger EU's politik med handleplanerne, meget bastant for den vej, der er let at komme ind i Europa på – ad luftvejen – og så er der faktisk kun land- og søvejen, og den kræver faktisk en ganske gevaldig organisering, og det er i praksis i virkeligheden ikke altid de bedste mennesker, der organiserer det.

Jeg vil godt lige stille et spørgsmål i forlængelse af den anden debat. Altså når man her fra

Venstres side understreger så meget, at det er vigtigt, at man kun får midlertidige opholdstilladelser, og vi har snakket så meget om, at det er vigtigt, at man bliver integreret, mener Venstre ikke, at det faktisk kan være en meget vigtig forudsætning for integration, at man ved, man kan være i et land og skabe sig et liv og en tilværelse i et land, men at det kan man ikke, hvis man alene skal basere sig på midlertidigt ophold.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen jeg er nødt til at sige til hr. Arne Melchior, at hr. Arne Melchior's familie jo netop flygtede til nærområdet. Det, vi vender os imod, er, at man skal rejse fra den ene ende af verden til den anden ende af verden. Det er ikke en naturlig forståelse af flygtningepolitikken, at det skal være på den måde, og derfor foreslår vi, at flygtninge opholder sig i nærområderne, gerne med finansiering af EU.

Og det er faktisk også et svar til hr. Knud Erik Hansen, som så siger, at hvis man kun giver midlertidig opholdstilladelse i 7 år, hvad så med integrationen. Den diskussion har vi haft mange gange før, hr. Knud Erik Hansen kom i Folketinget, og jeg har altid medgivet, at det er et dilemma. Det er det; det vil jeg ikke rende fra.

Men derfor har vi jo også den opfattelse – og vi har jo ikke villet modvirke integrationsloven – at når udlændinge så har fået opholdstilladelse i Danmark, skal de selvfølgelig først og fremmest behandles ordentligt. Men de skal også tilskyndes til en integration, så længe de er her, og de skal også have lov at få færdigheder netop med henblik på, at de så er dygtigere, når de vender tilbage.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Ja, det er da rigtigt, at min familie og jeg og mine trosfæller flygtede til et land i nærområdet, fordi vi var så heldige, at der var et naboland, som var neutralt, og som ville modtage os. Det er jo ikke tilfældet alle steder.

Men det var for øvrigt ikke det, jeg diskuterede med fru Rønn Hornbech, altså hvor vi flygtede hen. Jeg konstaterede, at det kostede en årsløn for en familie at komme over Sundet. Og derfor protesterede jeg imod fru Rønn Hornbechs – det var i min bedste mening – i mildeste fald overflødige bemærkninger om, at

man ikke skal kunne betale sig til det. Det har danskere hjulpet danske medborgere til at kunne gøre mod betaling. Så kan vi da ikke have den dobbeltstandard og sige, at mennesker fra andre folkeslag, nationer eller verdensdele ikke skal kunne gøre noget tilsvarende.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Det er bare en kort bemærkning til fru Birthe Rønn Hornbech, for nu stikker Venstre sit forslag frem igen om, at man bare kan sørge for, at man kun flygter til nærområderne, og så skal vi EU-finansiere opholdet i flygtningelejrene.

Jeg har ved tidligere debatter med Venstre i forbindelse med de her spørgsmål spurgt: Hvilken organisation, hvilket politi eller hvilket militær skal i så fald sørge for, at de mennesker har det rimeligt i de lejre, for nabolandene, hvortil flygtningene kommer i stort antal i nærområderne, har jo store, store problemer med at klare alene det at holde justits, når der sker så store bevægelser af mennesker over den korte afstand?

Kan vi godt få en forklaring på, hvem det er, der skal passe på de stakler, når de sidder grupperet i store flygtningelejre, flygtninge-centre i nærområdet?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Ja, nu var der jo faktisk mange, der flygtede i 1930'erne og i 1940'erne, som endte langt væk fra nærområdet. Victor Borge bare som et enkelt eksempel. Han er oven i købet blevet derovre.

Men det, jeg godt kunne tænke mig at høre fru Birthe Rønn Hornbechs holdning til, er det spørgsmål, der omhandler, at vi får nedsat et undersøgelsesudvalg, der kan undersøge, hvad der er sket med dem, der er blevet sendt tilbage, og som måske er blevet udsat for forbrydelser, men i hvert fald er forsvundet.

Nu er der jo lige kommet nye papirer fra Udenrigsministeriet, hvor man skriver, at det ikke kan udelukkes, at indsmugling og besiddelse og uddeling af bogen »De Sataniske Vers« eller uddrag heraf vil blive vurderet som en religiøs forbrydelse, der kan bedømmes efter islamisk ret, henset til Ayatollah Khomeinis fatwa mod bogen. Straffen vil i værste fald kunne være dødsstraf.

Og det er jo så interessant, at en af dem, som det omfatter, der er blevet sendt tilbage af Danmark, fordi man nægtede at give asyl, er

forsvundet. Og der er ingen, der kan sige, hvad der er sket med vedkommende.

Den kamp mod de vantro, som fru Birthe Rønn Hornbech annoncerede tidligere, går den så langt, at man vil undersøge, hvad der sker med stakkels iranere, der bliver udvist fra Danmark og forsvinder i Iran?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen jeg må sige til hr. Arne Melchior, at jeg ikke har mere at tilføje. Vi bliver ikke enige i den sag.

Til hr. Henrik Svane må jeg sige, at der jo er en meget udpræget mistillid til mennesker i andre dele af verden i de bemærkninger, hr. Henrik Svane kommer med om forholdene i andre lande. Jeg synes, man hele tiden hører Dansk Flygtningehjælp sige, at der er flygtningelejre og Røde Kors, så det kan jeg ikke forstå. Og jeg mener stadig væk, at den idé bør afprøves, og hvis man betinger det af udlændingehjælp, så vil jeg i hvert fald se den afprøvet. Jeg vil ikke affinde mig med, at man ikke kan afprøve den. Hvis det så ikke kan lade sig gøre, så må jeg jo give mig, men jeg mener stadig væk, at det er den rigtige måde at føre udlændingepolitik på,

Ja, hr. Søren Søndergaard har jo evig ret, når han beskriver islamisk ret på den måde, som han gør. Jeg kender ikke de konkrete sager, og jeg ved ikke, hvordan man dokumenterer, at mennesker ikke er der i de store lande, fordi pressen og nogle enkeltpersoner ikke kan finde dem. Det har jeg ikke skygge af mulighed for at vurdere.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Det, der bringer mig herop, er fru Rønn Hornbechs bemærkning om, at mit spørgsmål var formuleret på en sådan måde, så det kunne tolkes som udpræget mistillid til de lande i nærheden af krigsområder, hvor der er en stor opsamling af flygtninge. Det er fuldstændig forkert, og jeg vil gerne have mig frabedt, at det skal påstås, at jeg mener sådan noget. Det er overhovedet ikke det, jeg mener. Men jeg vil gerne se det forslag fra Venstre og vil gerne have et svar på det spørgsmål: Hvordan vil man bevare ro og orden i de flygtningelejre, der ifølge Venstres forslag jo af den grund vil blive meget større, end de er?

I mit eget arbejde i Dansk Flygtningehjælp har jeg stort kendskab til, hvordan forholdene

er i sådan nogle flygtningelejre, og de er meget, meget vanskelige, især kort efter at en konflikt har skabt store flygtningestrømme.

Jeg synes, det er en utrolig inhuman måde, Venstre har reageret på ved at fremsætte sådan et forslag.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Fru Birthe Rønn Hornbech og Venstre mener, at flygtninge skal blive i nærområderne. Det er et synspunkt, man kan have. Det er et synspunkt, jeg ikke deler. Men jeg forstod på en bemærkning tidligere på dagen fra fru Birthe Rønn Hornbech, at Venstre havde stemt for Kosovoloven. Hvorfor har Venstre det? Hvorfor mente Venstre ikke, at disse flygtninge skulle blive i Albanien og Makedonien? Der er jo ikke nogen sammenhæng i det, fru Birthe Rønn Hornbech her siger. Vi andre stemte for Kosovoloven, for vi så, at Albanien og Makedonien og de andre områder dernede var ved at bryde sammen over de dér hundredetusindevis af flygtninge, som de i øvrigt – utrolig gæstfrit – tog imod.

Men fru Birthe Rønn Hornbech burde med de holdninger, hun har her, have stemt imod Kosovoloven.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg har fuld forståelse for, at Venstres ordfører ikke har kendskab til konkrete flygtningesager om, hvad der er sket med folk, når de bliver returneret til Iran, selvfølgelig. Det skal Venstres ordfører selvfølgelig heller ikke have, men det er jo heller ikke vores ærinde at få Venstres ordfører til at have en holdning til det. Det, der er vores ærinde, er at få Venstres ordfører til at have en holdning til, når der tilsyneladende sker en forfølgelse af folk, der bliver sendt tilbage, så at have et udvalg, en instans, der kan gå ind og undersøge det, sådan at vi kan få afklaret, hvad der sker. Viser det sig, at det er plat og svindel, og de bare er gået under jorden, ingen problem. Men måske viser det sig, at de sidder i fængsel, hvilket der jo er en vis risiko for, når man læser, hvad Udenrigsministeriet udtaler om den pågældende, der har fået afslag på asyl i Danmark. Hvis de forfølges, jamen så er der jo et problem med vores lovgivning, for så betyder det, at vi sender folk, der kæmper mod det islamiske diktatur, tilbage til de islamiske fængsler, og så må det vel være i fru Birthe Rønn Hornbechs interesse både med den

retspolitiske bevidsthed, hun har, og som politiker at få gjort noget for at få ændret lovgivningen. Så mangler vi ikke det instrument?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Først til hr. Søren Søndergaard om det, at man bliver sat i fængsel, når man kommer hjem. Hr. Søren Søndergaard er vel enig med mig i, at det kan jo ikke i sig selv danne baggrund for asyl. Hvis man er flygtet fra en strafforfølgning, så må det jo være sådan.

Den måde, vi har indrettet os på i Danmark, den måde flygtningebegrebet er defineret på, de myndigheder, der er sat til at undersøge tingene, må vi have tillid til, indtil hr. Søren Søndergaard har bevist det modsatte, at man sender nogle tilbage til forfølgelse. Det gør man ikke.

Til fru Dorte Bennedsen vil jeg sige, at vi har jo aldrig lagt skjul på, at vi opfatter Balkan som nærområde. Vi stemte også for bosnierloven. Det var faktisk VK-regeringen, der tog initiativ til den i sin tid, og vi begrundede det nøjagtig med, at det var nærområde. Det er muligt, at jeg glemte at sige det igen om Kosovo, fordi det var så selvfølgelig for os, at Balkan og det gamle Jugoslavien er nærområde, og det er netop derfor, at vi har sagt ja til de grupper.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg går ud fra, at fru Birthe Rønn Hornbech kender til, hvorledes systemer kan lukke sig om sig selv og beskytte sig selv. Det, vi står over for her, er, at de organer, der tager beslutninger og har været ansvarlige for de her beslutninger, hvor der ikke er muligheder for at gå videre, lukker sig om sig selv. Hvis vi går tilbage til Flygtningenævnets tidligere kendelse, så har de faktisk i en tilsvarende sag sagt: Der er faktisk fare ved at vende tilbage, og den straf, man kan få, er ude af trit med dansk retstradition. Men der er ingen mulighed for, at flygtninge eller deres advokat kan sige: Rejs sagen igen. Systemet er lukket.

Tilsvarende viste det sig jo også, da vi havde problemet omkring Østslavonien, at der jo skulle et ganske gevaldigt pres til, før vi fik åbnet op for en dialog og for at få nogle nye oplysninger ind omkring disse beslutninger, som systemet havde taget.

Så det, der er brug for, er faktisk nogle mekanismer, så man kan sikre sig, at man får åbnet dér, hvor systemet har taget nogle beslutninger,

og hvor det ser ud til, at der er nogle gevaldige problemer. Og det synes jeg, det ser ud til, der har været her.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Det, der bringer mig op, er, at jeg ikke fik svar på mit sidste spørgsmål til fru Birthe Rønn Hornbech, og jeg vil da gerne give hende en chance for at svare mig.

Jeg synes, det virker hyklerisk, når Venstre på årets finanslov foreslår kraftige besparelser på ulandsbistand, at man samtidig med det igen nævner muligheden for, at EU kan tage et større ansvar og en større medfinansiering af flygtninge i nærområder, bare de nærområder er langt nok væk fra os. At man vil spare på dette område synes jeg er inhumant. Og derfor vil jeg bede fru Birthe Rønn Hornbech svare på det, jeg spurgte om før.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg er lidt i tvivl om, om SF's bemærkninger var et angreb på vores danske system. Var de det? For så må jeg sige, at den kritik kan jeg ikke dele, for så havde jeg selvfølgelig stillet ændringsforslag om et nyt system for længst. Det må komme an på en dokumentation.

Og jeg vil godt sige, at jeg efterhånden er ved at være træt af, at lovgivere, fordi de er utilfredse med lovgivningen, hele tiden skal skyde skylden på det administrative system. Det synes jeg ikke er særlig reelt.

Så vil jeg sige til hr. Henrik Svane, at hvis hr. Henrik Svane vil gå med på en aftale om, at vi opretter flygtningelejre i nærområderne, så vil vi godt se på ulandsbistanden igen.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil gerne korrektes, hvis det, jeg sagde, blev opfattet sådan. Det her var ikke et angreb på det administrative system og på administratoerne. Det var et angreb på, at de mekanismer, vi har bygget op til at sikre, at der sker en retfærdig beslutning, altså ikke er tilstrækkelige. Der, hvor der tages nogle beslutninger, som der kan rejses tvivl om, har vi faktisk fjernet muligheden for, at de, der lider skade, kan rette henvendelse til en anden instans.

Tidligere kunne man rette henvendelse til en instans, Ombudsmanden, for at se, om beslutningen var korrekt. Det har man fjernet.

Så det er så sandelig ikke administratorerne. Det er faktisk de systemer, vi har bygget op til at sikre, at der, når der er tvivl, så også kan rejses mulighed for at få sagen rejst igen.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Birthe Rønn Hornbech og derefter går vi tilbage til ordførerrækken til hr. Helge Adam Møller.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Ja, det er rigtigt. Det var et af Venstres hedeste ønsker, at Ombudsmanden ikke skulle belastes med enkeltsager inden for flygtningeadministrationen, og det lykkedes os i forbindelse med aftalen om en ny ombudsmandslov at få gennemført, at Ombudsmanden alene tager sager op af egen drift.

I øvrigt er jeg nødt til at sige, at Ombudsmanden jo ikke kan træffe afgørelser i sagerne. Og grunden til, at vi fik en aftale, var bl.a., at det viste sig, at det var utrolig sjældent, at Ombudsmanden overhovedet havde noget at kritisere. Så den påstand, man kommer med om, at det skulle gøre nogen forskel, det gør det ikke.

Helge Adam Møller (KF):

De tre partier, der står bag denne her debat, lægger jo op til, at der skal ske en opblødning af udlændingeloven, og den holdning har Det Konservative Folkeparti ikke. Vi ønsker en udlændingelovgivning og en udlændingepolitik, som er stram, men også fair og retfærdig.

Samtidig kan jeg sige, at Det Konservative Folkeparti ønsker ikke, at Danmark skal udvikle sig til et multietnisk samfund. Vi ønsker, at det danske samfund også i fremtiden skal være præget af den historie, kultur, religion og det sprog og de traditioner, som generationer af danskere før os har været med til at skabe, forme og viderebringe.

Vi ønsker, at indbyggere i Danmark skal vedkende sig, at de og deres familie er en del af det danske samfund, og vi ønsker, at nye indbyggere, altså udlændinge, skal arbejde aktivt for at blive en positiv og en engageret del af det danske samfund.

Vi fastholder at tage ordentligt imod flygtninge, som kommer til Danmark, rigtige og reelle flygtninge, mennesker, som på grund af deres race, tro, politiske overbevisning eller religiøse holdning risikerer at blive fængslet, torteret, henrettet, eller som er i akut nød på

grund af krig eller borgerkrig. De mennesker skal Danmark selvfølgelig hjælpe, og dem skal vi hjælpe godt.

Men mennesker, som kommer for at opnå bedre sociale forhold, for at begå kriminalitet, eller som ikke er i akut fare, ja, dem skal vi ikke bruge penge på. De penge kan jo hjælpe langt flere dér, hvor flygtningeproblemerne opstår. Kort sagt, vi skal ikke være tøsse gode i Danmark.

Og de mennesker, som så får ophold i Danmark, enten som flygtninge eller ved familiesammenføring, skal vi stille klare og kontante krav til. De skal nu være en del af det danske samfund, og de skal være en aktiv og en positiv del. Derfor skal det være et absolut krav, at de lærer vort sprog, at de tilpasser sig vort arbejdsmarked, og at de sætter sig ind i vores kulturelle og demokratiske traditioner. Vil vi ikke selv anse det for helt naturlige og rimelige krav, hvis vi skulle bo i et nyt land? Jo, selvfølgelig.

Derfor fastholder Det Konservative Folkeparti, at flygtninge ikke nærmest pr. automatik skal have livsvarig opholdstilladelse i Danmark efter 3 år. De skal hjælpes, så længe de er på flugt, men når flugtårsagen er væk, skal de hjælpes hjem, medmindre de har boet her i over 7 år og er velintegrerede.

For det andet så ønsker vi, at kravene for at blive dansk statsborger skal strammes. Det er noget, man skal gøre sig fortjent til, og derfor fastholder vi, at man aldrig kan blive dansk statsborger, hvis man ikke har lært vort sprog, eller hvis man har begået grovere kriminalitet, eller hvis man i en kortere eller en længere periode har været udvist af Danmark.

Vi ønsker også ubetinget at fastholde de skærpede regler for udvisning, som vi endelig, bl.a. på konservativt initiativ, fik gennemført sidste år. Loven har jo virket, og de to domme, som vi har set inden for den sidste måned over for unge, ekstremt kriminelle udenlandske statsborgere fra henholdsvis Tyrkiet og Pakistan, finder jeg helt i overensstemmelse med både lovens bogstav og lovens ånd.

Endelig finder vi, at indvandreres retskrav på familiesammenføring skal afskaffes og erstattes af en faktisk vurdering, således at familiesammenføring kun kan ske i Danmark, hvis familiens samlede tilknytning til vores land er større end til det land, man kommer fra.

Det er på disse områder, vi fortsat ønsker at ændre udlændingeloven, og det finder vi både er fair og retfærdige ændringer.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det, der får mig op, er, at jeg egentlig synes, det var en udmærket tale, hr. Helge Adam Møller holdt heroppe, og jeg beundrer meget indholdet i den.

Jeg beundrer den så meget, at jeg kunne se, at de tre punkter, som var på et dagsordensforslag fra Dansk Folkeparti her tidligere på dagen, faktisk indgik i hr. Helge Adam Møllers tale. Det er måske, fordi han så i mellemtiden har læst hr. Bendt Bendtsens tale og er kommet i tanke om, at »det har vi jo egentligt også sagt«.

Men jeg forstår ikke, at man går herop og trækker de punkter frem igen, når man lige har sagt nej til at stemme for et sådant dagsordensforslag. Mange ting kan undre.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Helge Adam Møller gav udtryk for, at det var Det Konservative Folkepartis holdning, at det var mennesker – jeg tror, jeg citerer nogenlunde ordret – der kommer hertil i den hensigt at begå kriminalitet, der ikke skal have opholdstilladelse.

Jeg vil godt spørge hr. Helge Adam Møller, om han nogen sinde har hørt noget parti mene, at mennesker, der kommer hertil i den hensigt at begå kriminalitet, skal have opholdstilladelse.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg har da i dette Folketing – det er svar til fru Dorte Bennedsen – oplevet adskillige partier og mange partier, der gennem en meget lang årrække synes, at mennesker, der var kommet og havde opnået opholdstilladelse i Danmark, skulle have lov til at blive her, uanset at de begik grov og vedvarende kriminalitet, eller systematisk begik mindre kriminalitet år efter år; så skulle de alligevel have lov til at blive her, også selv om de ikke var flygtninge. Det har jeg da oplevet masser af partier give udtryk for.

Vi har da fremsat, som jeg nævnte før, forslag om at stramme udvisningsreglerne i 10 år, tror jeg, i hvert tilfælde i alle de år, jeg kan huske, i 1990'erne. Og først for halvandet år siden, sidste sommer, lykkedes det endelig at få stram-

met. Og det var da, fordi der var en række partier, der syntes, at disse mennesker, selv om de begik grov og vedvarende kriminalitet, fortsat skulle være her.

Så til hr. Christian H. Hansen. Nej, jeg tror ikke, hr. Christian H. Hansen har hørt helt efter, hvad jeg sagde. Under det spørgsmål, jeg var oppe at debattere for en times tid siden angående retskravet på familiesammenføring, sagde jeg udtrykkeligt igen, at vi ønsker dette retskrav afskaffet for indvandrere. For indvandrere. Ikke for flygtninge. Og det skal afhænge af en konkret vurdering, og kun hvis indvandrerens samlede situation eller familiens samlede tilknytning til Danmark er større end til det land, de kommer fra, skal de have mulighed for at få ophold i Danmark.

Men flygtninge skal fortsat ubetinget have et retskrav efter min og konservativ opfattelse på at komme til Danmark. Sådan er det.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Helge Adam Møllers svar til mig var vist lidt sådan det gamle trick, som vi vel alle sammen forfalder til at bruge en gang imellem, nemlig at svare på noget andet end det, der blev spurgt om. Hr. Helge Adam Møller sagde i sin tale: Mennesker, der kommer hertil i den hensigt at begå kriminalitet, skal ikke have opholdstilladelse.

Jeg spurgte bare: Er der noget parti, der mener, at mennesker, der kommer herop i den hensigt, skal have lov at blive her og have opholdstilladelse? Jeg har i hvert tilfælde aldrig hørt det.

Vi havde et eksempel for nogle år tilbage fra visse dele af Østeuropa, hvor vi klart kunne se, at der kom folk op, der søgte asyl, og der blev begået meget kriminalitet. Vi lavede en ekstraordinær, hurtig »åbenbart grundløs-procedure«, så de kom ud i løbet af, jeg kan ikke huske det, 4 dage eller sådan noget. Og det var effektivt, fordi asylansøgere fra det pågældende område blev stoppet i løbet af en måned eller to.

Men ligesom at antyde, at der er nogle partier, der mener, at folk skal komme herop med den hensigt at begå kriminalitet og så kunne få opholdstilladelse, det er ikke fair.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Vi har haft en lang debat hele dagen, og jeg synes ikke, at jeg vil gøre så meget ud af det mere.

Jeg vil bare sige til De Konservative, at de bliver altså nødt til at finde ud af, hvad de mener, fordi hr. Bendt Bendtsen – og det er den konservative leder, har jeg forstået – har sagt, og jeg citerer direkte fra hr. Bendt Bendtsens ordførertale under åbningsdebatten her i oktober måned 1999, da vi startede i Folketinget:

»Vi skal have strammet op på udlændingelovens forsørgelseskrav, på kravene til at blive dansk statsborger og de facto-flygtninges krav på opholdstilladelse, som vi mener bør afskaffes.«

Og jeg citerer videre fra dagens Berlingske Tidende, hvor den konservative politiske ordfører, fru Lene Espersen, siger:

»Det, vi mener, er: Det Konservative Folkeparti ønsker alene at fjerne retskravet for de facto-flygtninge. Danmark er stort set det eneste land i Europa, hvor disse mennesker har et lovkrav på at få asyl – i de øvrige lande får de normalt kun en midlertidig opholdstilladelse.«

Jeg siger det bare altså, fordi jeg synes, at De Konservative skal finde deres egne ben i denne sag. Hvad mener retsordføreren? Mener han noget helt andet end den konservative leder og den politiske ordfører?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Til fru Dorte Bennedsen: Nu mener jeg, det er lidt af en strid om ord. Det kan godt være, at der ikke er nogen partier – eller jeg medgiver gerne, at jeg tror ikke, der er nogen partier – der umiddelbart ønsker, at udlændinge, der kommer udelukkende med det formål at begå kriminalitet, skal have lov til at komme til Danmark. Men jeg ved i hvert fald, at der er en række partier, der mener, og at nogle i hvert fald har ment, at når udlændinge kom til Danmark og begik kriminalitet, skulle de have lov til at blive her. Hvor den store forskel er, ved jeg ikke.

Så til fru Pia Kjærsgaard: Det, jeg svarede på før, var det indlæg, der kom fra hr. Christian H. Hansen, hvor han sagde, at jeg havde nævnt de tre ting, som stod i vedtagelsesforslaget fra Dansk Folkeparti. Jeg konstaterede bare, at det havde jeg altså ikke, og jeg mener ikke, der er nogen som helst uoverensstemmelse mellem det og hverken artiklen i dag i Berlingske Ti-

dende af fru Lene Espersen eller det, hr. Bendt Bendtsen sagde under åbningsdebatten.

Jeg vil vil godt gentage: Vi ønsker, at indvandreres retskrav på familiesammenføring skal fjernes, så det erstattes af en individuel vurdering. Vi ønsker, at det retskrav, som de factoflygtninge har på at få asylstatus i Danmark, skal fjernes og erstattes af en individuel vurdering, og efter min mening vil et altovervældenle flertal af de mennesker, der i dag får asyl efter de facto-reglen, fortsat få det.

Men den store forskel ligger i, at da Danmark stort set er det eneste land i Europa, der har et egentligt retskrav, hvor de andre giver humanitær opholdstilladelse eller »Duldung«, eller hvad de nu kalder det, er det derfor mere attraktivt for en såkaldt de facto-flygtning at søge til Danmark end til et af de øvrige lande. Det er derfor, vi ønsker dette retskrav afskaffet og erstattet af en individuel vurdering. Det har vi fremsat beslutningsforslag om et utal af gange, i hvert fald tre eller fire gange inden for de sidste 6-7 år, og det står også klart og tydeligt beskrevet i bemærkningerne.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg synes, det er på en meget interessant måde, hr. Helge Adam Møller forsøger at komme uden om det spørgsmål, jeg stillede før. Nu var fru Pia Kjærsgaard oppe og minde hr. Helge Adam Møller om det endnu en gang, men kan vi ikke bare konstatere, og kan hr. Helge Adam Møller ikke konstatere, at det, det handler om, er, at De Konservative går ud og siger noget til vælgerbefolkningen, men når vi kommer i Folketingssalen, oplever vi noget helt andet? Det, det hele drejer sig om, er om at holde fast i de to sugekopper, der har fat i CD og i Kristeligt Folkeparti, for det er jo dem, man gerne vil i regering med. Man higer efter regeringstaburetter, men når man går ud til vælgerbefolkningen, siger man noget helt, helt andet.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg synes, det er pragtfuldt, når der er nogle, der er uenige med mig, men jeg bryder mig ikke om, når folk gang på gang fra denne talerstol fortæller direkte usandheder, og det er det, hr. Christian H. Hansen gør nu.

Jeg synes, hr. Christian H. Hansen skulle sætte sig ned og finde ud af, hvad hr. Christian H. Hansen sagde for 3 minutter siden. Ved den

første korte bemærkning gik hr. Christian H. Hansen op på denne talerstol og sagde, at i den tale, jeg lige havde holdt, havde jeg nævnt nøjagtig de tre ting og var gået ind for de tre ting, der stod i vedtagelsesforslaget fra fru Pia Kjærsgaard. Jeg kan konstatere, at to af tingene omtalte jeg overhovedet ikke. Jeg sagde ikke ét ord i min tale om de facto-flygtninge, og jeg sagde ikke noget om flygtninges familiesammenføringsregler. Intet sagde jeg om det, men alligevel gik hr. Christian H. Hansen herop og sagde, at det var det, jeg havde gjort.

Lad os nu føre debatten på, at nu har jeg sagt, at jeg ikke har sagt noget om det. Jeg har fremhævet klart og tydeligt, at vi ønsker de factoretskravet afskaffet. Det har vi fremsat forslag om mange gange, og vi har i begrundede og omhyggelige bemærkninger redegjort for, på hvilken måde det skal forstås. Det må da være tydeligt selv for hr. Christian H. Hansen.

Knud Erik Hansen (SF):

Forespørgslen her har taget udgangspunkt i sommerens debat; det fremgår af forespørgslenens titel. Nu er det ganske vist ved at være vinter, og det er måske også lidt betegnende for debattens indhold lige nu.

Det, der rent faktisk skete i sommer, var, at man fik åbnet øjnene for den restriktive praksis, der ligger i udlændingeloven, modsat den sorte vind, der prægede billedet, da man vedtog den i 1998, hvor holdningen i høj grad var, at man skulle begrænse antallet af udlændinge, der kom til Danmark, uanset at de havde hjælp behov. Det har præget loven, og det har også præget administrationen. Men når jeg siger administrationen, vil jeg godt understrege, at vi har ikke nogen opfattelse i SF af, at embedsmændene i administrationen laver politiske beslutninger. Det er ikke deres opgave, og jeg tror heller ikke, de gør det. Vi har ikke indtryk af, at de gør det.

Embedsmændenes opgave er at følge de politiske retningslinjer, der både ligger i loven og helt klart også ligger i bemærkningerne og i de forhandlinger, der foregår. De skal følge ministerens retningslinjer, og ministeren har til opgave at følge den holdning, der ligger i Folketinget. På den måde skulle Folketingets vilje gerne sætte sig igennem i den administrative praksis, og der er ikke noget med, at embedsmændene skal være politiske. Det er klart, når vi har et system, hvor ministeren også har ansvaret for at sikre, at der bliver administreret i

henhold til lovgivningen og i henhold til de politiske retningslinjer, der foreligger.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at det, at mange bliver afvist, rummer flere ting. For det første bliver mange asylansøgere udsat for en retssikkerhed, som er fyldt med alvorlige huller. De får ingen rådgivning i Udlændingestyrelsen, når de søger asyl, de er frataget muligheden for at anke til f.eks. Ombudsmanden og få tjekket deres sag, og de har begrænsede muligheder for at bringe nye oplysninger ind i sagen, uanset om de er nok så relevante. Der er altså alvorlige mangler i den retssikkerhed, vi tilbyder folk, der kommer hertil fra et fremmed land, hvor de er forfulgt, og det kan vi ikke være bekendt.

Vi udsætter dem for madpakkeordninger, som er aldeles uværdige, og der er alvorlige tegn på, at vi fængsler helt unødigt, uanset at loven siger, der skal bruges andre midler end fængsling. Vi sætter dem i lejre, hvor de kan risikere at sidde i ganske lang tid, uden at de faktisk får brugt deres energi, deres egenskaber og deres kvalifikationer. Vi kan også sende dem hjem, men hvis de ikke kan sendes hjem, kan de risikere at skulle vente i 18 måneder, før de overhovedet kan få opholdstilladelse, uanset at det er udsigtsløst at sende dem hjem. Og hvis de endelig får opholdstilladelse, skal de vente yderligere 8 år på at få deres ægtefælle til Danmark, så der er mange ting, der er forkerte.

Vi har været inde på, også tidligere, at man sender folk tilbage uden at have fuld sikkerhed for, at de kan vende sikkert tilbage. Vi har ikke opbygget et system, hvor vi altid har sikkerhed for, at vi får de nødvendige oplysninger.

Går vi til familiesammenføringsreglerne, er der mærkværdige og helt unødvendige regler i loven om, at man skal tilbage til sit hjemland for overhovedet at kunne få lov til at søge om at blive familiesammenført. Børnene er også udsat, hvis forældre i blandede ægteskaber bliver skilt, for så kan vi risikere, at børnene reelt mister kontakten med den ene forælder.

Jeg kunne nævne endnu flere ting, men det er vores opfattelse, at der er god grund til at kigge på selve udlændingeloven og ikke kun på den administrative praksis. Det kan gøres med en udlændingekommission, men vi mener egentlig også, man godt kunne gå i gang her og nu, for der er nok at tage fat på. Men hvis løsningen, vejen frem er, at det skal igennem en udlændingekommission og det skal nærmere undersøges,

hvad der er galt, vil vi gerne støtte det, og det er det, der ligger i forespørgslen.

Pia Kjærsgaard (DF):

Introduktionsydelsen og den administrative praksis i udlændingelovgivningen har vi diskuteret vældig, vældig meget i dag under den foregående debat, må man nok sige. Det er også det, der nu er lagt op til med denne forespørgsel, men det er mit klare indtryk, at alt vedrørende udlændingelovgivningen fortsat kan diskuteres og også er blevet det af de ordførere, som hidtil har været på.

Men det, jeg ikke synes vi har diskuteret særlig meget, er, hvad vi vil stille op med et samfund, der bliver mere og mere præget af fremmede, så Danmark udvikles til et andet samfund end det, vi har kendt, og det, der har været gældende hidtil. Dansk Folkeparti mener, at udviklingen er kørt vældig, vældig meget af sporet, og Folketinget har aldrig, aldrig gjort sig ulejlighed med at vurdere, hvad denne tilstrømning rent faktisk betyder for Danmark.

Der er ingen tvivl om – det er der jo også socialdemokrater, der har sagt offentligt – at vi er et multietnisk samfund. Nu er det ikke bare, som den tidligere indenrigsminister Birte Weiss sagde på et tidspunkt, i mini-format. Nej, nu giver man klart udtryk for i offentligheden, at Danmark er et multietnisk samfund.

Der er ingen tvivl om, at Danmark mere og mere bliver et multietnisk samfund, og spørgsmålet er, om den danske befolkning er interesseret i, at det udvikler sig på den måde. Jeg skal ikke tage befolkningen til indtægt som sådan, jeg skal bare give udtryk for, hvordan jeg mener, det forholder sig. Ud fra det, jeg hører i min dagligdag, de henvendelser jeg får i form af breve, telefonopringninger og når jeg er ude til møder, tror jeg ikke, det er det, den danske befolkning ønsker.

Dansk Folkeparti kunne fortsat godt ønske sig en folkeafstemning om, hvorvidt Danmark skal udvikle sig til et multietnisk samfund. Den folkeafstemning har vi foreslået gentagne gange her i Folketinget, men desværre med et negativt resultat og afvisning fra de øvrige partier.

Når man begynder at kigge lidt på tallene, ser man, at antallet af registrerede – registrerede, for der er jo også nogle, der ikke er registrerede – spontane asylsøgere i 1998 var 5.702, og at der i første halvår 1999 blev registreret – og der er altså stadig endnu flere, der bare ikke er registreret endnu – 3.328 spontane asylsøgere

mod 2.627 i samme periode i 1998. Det er et rekordhøjt antal.

Til trods for den massive kritik, der har været af administrationen i Udlændingestyrelsen, har anerkendelsesprocenten de seneste 2 år vist en meget kraftig stigning, nemlig fra 54 pct. i 1997 til 58 pct. i 1998 og hele 69 pct. i første halvår af 1999. Det er altså en kendsgerning, at den Udlændingestyrelse, som har været kritiseret sønder og sammen af visse politikere sommeren igennem, har gjort det.

Der er givet 4.258 familiesammenføringstiladelser i første halvår af 1999 mod 9.687 i hele 1998. Det vil altså sige, at vi måske får endnu flere familiesammenføringer i år, end vi nogen sinde har fået, og det er altså en udvikling, vi bør se meget, meget nøje på.

Så er der hele spørgsmålet om tildeling af dansk statsborgerskab. Det har heller ikke rigtig været inde i debatten overhovedet, og her vil jeg gøre opmærksom på, at i 1998 fik 10.262 personer dansk statsborgerskab, og i forhold til 1997 – bare tilbage til 1997 – er det en stigning på 87 pct. Det er en udvikling, som jeg synes der burde være set meget, meget nøjere på i de debatter, der har været i Folketinget, og som efter vores mening ikke har ført til så forfærdelig meget.

Kristeligt Folkeparti, SF og Enhedslisten har fremsat et forslag til vedtagelse, hvor jeg må sige, at Dansk Folkeparti faktisk har gjort sig lidt til bannerfører for den midterste pind i forslaget. Vi synes, det vil være godt, at man nedsætter en udlændingekommission, som kan se på de alvorlige problemer, der rent faktisk er i vort land, indkalde nogle folk, som Folketinget kan blive enige om, og blive enige om et kommissorium, hvor man skal drøfte spørgsmålene osv. Vi har derfor valgt at fremsætte et forslag til vedtagelse, som lyder:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til at nedsætte en udlændingekommission, som skal gennemgå udlændingelovgivningen og komme med forslag til forenklinger og ændringer af love, regler og administrativ praksis.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 25).

Det er et forslag, som vi tror kan samle flertal i det danske Folketing, og det er væsentligt, for vi ved jo fra den foregående debat, at det kan

det andet forslag til vedtagelse ikke. Det kan ikke samle flertal, så derfor har vi altså besluttet at tage den midterste pind ud og fremsætte den som et selvstændigt forslag til vedtagelse, og vi håber, det vil blive resultatet af dagens debat, at det bliver vedtaget.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Helge Adam Møller (KF):

Nu har der været lidt ordvekslinger mellem mig og repræsentanterne for Dansk Folkeparti om et enkelt punkt i det forslag til vedtagelse, vi har diskuteret tidligere, nemlig det med retskravet på familiesammenføring. Derfor ville jeg godt spørge helt klart, for det er jo et led i udlændingelovgivningen: Når Dansk Folkeparti siger, at man ønsker at fjerne retskravet på familiesammenføring, betyder det så, at man ønsker at fjerne retskravet for såvel indvandrere som flygtninge? Det er jo sådan, man umiddelbart læser det. Det vil have den konsekvens, at eksempelvis den flygtning, der er kommet fra Irak, fordi han var ved at blive sat ind i et irakisk fængsel af Saddam Hussein, ham lykkes det at flygte, og han får asyl i Danmark, fordi han er en rigtig og reel flygtning. Han har så en kone og to mindreårige børn i Irak, og er det rigtigt forstået, at han ikke skal have noget krav på at få sin kone og to mindreårige børn til Danmark? Det er jo det, der står i forslaget. Det er det, vi går imod. Men jeg vil godt spørge for at være helt klar: Hvad er Dansk Folkepartis holdning der?

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er faktisk antallet af flygtninges familiesammenføringer, som er gevaldigt stort, og derfor bør der selvfølgelig ses på det. Jeg vil godt svare helt bekræftende til hr. Helge Adam Møller: Ja, Dansk Folkeparti ønsker at afskaffe retskravet på familiesammenføringer, uanset om det er indvandrere eller flygtninge.

Så nævnte hr. Helge Adam Møller et eksempel, og det, vi ønsker, er, at man individuelt skal se på, om der er et behov, ikke at man har et krav. Hvorfor skal man dog have et krav på at få familiesammenføring? Man bør da helt klart individuelt se på, om det er berettiget, og jeg vil da ikke afvise, at det eksempel, som hr.

Helge Adam Møller kom med, kan være berettiget.

Helge Adam Møller (KF):

Jamen det er så nok, fordi der er en forskel i menneskesyn hos Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, for en indvandrer har ingen problemer. Han eller hun kan rejse hvorhen i verden, de vil, og tage ophold i Danmark, i Tyrkiet, i USA eller hvor som helst. Det kan en indvandrer, men en flygtning er jo netop flygtet fra et land, fordi han eller hun risikerede at blive henrettet, torteret eller fængslet. Derfor får de ophold i et andet land, og nu siger fru Pia Kjærsgaard, at det skal være noget, vi sådan tager stilling til. Nogle gange kan man få sin kone og små børn med, og andre gange kan man ikke. Der siges i virkeligheden, at selv om man har mindreårige børn, og selv om man har en ægtefælle, der sidder i et andet land, som man umuligt kan komme tilbage til uden selv at blive fængslet, så skal man leve adskilt fra hinanden resten af sit liv. Vorherrebevares.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg skal lige sige, at jeg tidligere i dag fik at vide, at man ikke måtte påberåbe sig de højere magter, men der er jo forskel på folk.

Må jeg så sige til hr. Helge Adam Møller: Jeg gider ikke den der diskussion om menneskesyn. Jeg gider den simpelt hen ikke, den bider ikke på mig. Men jeg vil da godt sige, at vi har den vurdering, som jeg gav udtryk for før, at selvfølgelig skal man helt individuelt tage stilling til, om de udlændinge, der kommer til Danmark, skal have deres familier sammenført. Og må jeg så minde hr. Helge Adam Møller om, at det nu ikke helt passer det der med, at indvandrere bare kan tage rundt.

Vi har faktisk indført indvandrerstop i Danmark, og jeg ved ikke, om det er gået fuldstændig forbi hr. Helge Adam Møller. Og jeg kan godt forstå det, hvis hr. Helge Adam Møller kommer til at glemme det, for der kommer jo så mange alligevel, men det er jo på grund af familiesammenføringsreglerne. En indvandrer kan ikke bare tage til Danmark, men indvandrere, og nu snakker vi indvandrere, har ligesom flygtninge et retskrav på at få deres familie til Danmark, så reelt har vi ikke noget indvandrerstop. Men det er ikke helt korrekt det, hr. Helge Adam Møller sagde, at en indvandrer bare kan tage rundt, i hvert fald ikke til Dan-

mark. Men er han her, har han et retskrav på familiesammenføring.

Formanden:

Hr. Helge Adam Møller, sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Fru Pia Kjærsgaard kan ikke lide, at man snakker om menneskesyn. Det er så o.k., så kan vi finde et eller andet andet udtryk.

Men jeg må konstatere, at fru Pia Kjærsgaard altså har den holdning, at en person, som har fået asyl i et andet land, i nogle tilfælde skal have mulighed for at få sin kone og mindreårige børn til det land, hvor han er, og i en række andre tilfælde skal han ikke have mulighed for nogen sinde mere at se den kone, han har været gift med i måske 5 eller 10 år, og de børn, som måske er 2, 3 eller 5 år. Det er konsekvensen, når det drejer sig om flygtninge.

Det synes fru Pia Kjærsgaard er rimeligt. Jeg synes, det er urimeligt, og jeg synes, det er menneskefjendsk. Sådan er det.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen det, vi da i hvert fald har været enige om, tror jeg, er, at ikke alle flygtninge, der kommer til Danmark, har en berettigelse til at være her. Sådan har jeg i hvert fald indtil videre forstået De Konservatives politik, og jeg håber, det fortsat holder: at der er nogle, der er her helt urimeligt, som slet ikke burde have asyl, at der er for mange, der får asyl i Danmark. Men hr. Helge Adam Møller mener åbenbart alligevel, at selv om der er mange, der uberettiget får asyl, har de retskrav på at få deres familie sammenført. Det mener Dansk Folkeparti ikke, men vi mener fortsat, at der individuelt skal tages hensyn til, hvem der skal have familiesammenføringer.

Der kan være nogle, der helt klart har ret til at få det, og der bør man gøre det. Men der er så sandelig også mange, der ikke har ret til det. Og det er retskravet, der skal væk.

Arne Melchior (CD):

Ja, nu kunne hr. Helge Adam Møller jo ikke få flere korte bemærkninger, så vil jeg da også godt ytre mig om det emne, der lige er blevet diskuteret, og erklære mig enig med hr. Helge Adam Møller, fuldstændig enig. Hr. Helge

Adam Møller sagde jo udtrykkeligt, at det var dem, der har fået lov til at være her, fordi de er retmæssige flygtninge. Det er der altså ikke for mange, der bliver, for vi har en meget skarp og skrap politik på det her område. Men jeg kan da godt forstå, at fru Pia Kjærsgaard ikke vil diskutere menneskesyn, for hos hende er det jo et menneskesortsyn, for os andre er det et lyst syn, selv når vi ser på sorte.

Så vil jeg gerne sige til forespørgslen om, hvilke ændringer regeringen eventuelt vil lave i udlændingelovgivningen og den administrative praksis, at vi ikke kan stemme for det. Vi respekterer de tre partier, der har stillet den, men det er først og fremmest fuldstændig urealistisk. Der er ikke nær mulighed for at få flertal i dette Ting for at mildne udlændingelovgivningen. Det ved forslagsstillerne også. Derfor er det ikke særlig hensigtsmæssigt for det mål, de gerne vil nå.

Derimod er vi enige i, at den administrative praksis skal mildnes, og det har vi kæmpet for hele sommeren og hele efteråret, og jeg vil da opfordre de tre forslagsstillende partier, Kristeligt Folkeparti, SF og Enhedslisten, til i stedet for at pukke på en ændring af loven, at bakke op om de partier, der arbejder for, at gældende lovgivning, som altså ikke vil blive mildnet, fordi forslaget ikke bliver vedtaget og ingen chance har for vedtagelse, i stedet for koncentrerer kræfterne om det, vi andre har været ude på længe, nemlig at sørge for, at den administrative praksis, som vi kalder det, skal mildnes. Der er der noget at opnå, og det er menneskekærligt, og det er hensigtsmæssigt, og det er regeringen også godt i gang med. Det er, hvad jeg har sige om dette.

Så skal jeg også forholde mig til det foreløbig eneste forslag til vedtagelse, jeg har i hånden, og der vil jeg godt sige til de tre forslagsstillere, at vi også ser på hævelsen af introduktionsydelsen med tilfredshed. Det er helt i orden.

Så er der det med en udlændingekommission, det skal jeg straks komme tilbage til, og så er der til sidst det uafhængige undersøgelsesudvalg. Det mener vi ikke er nødvendigt. Det er et nyt organ at skyde ind, og jeg mener, at de myndigheder, vi har, har pligt til at skaffe de absolut mest kvalificerede oplysninger og stille dem til rådighed for flygtningemyndighederne i dette land lige fra Nævnet og til Udlændingestyrelsen og til ministeren, og det mener jeg derfor allerede findes.

Så er der det med udlændingekommissionen, og det foregriber det næste punkt på dagsordenen, nemlig hr. Peter Skaarups og hr. Kristian Thulesen Dahls forslag om nedsættelse af en udlændingekommission. Det er vi faktisk for, men selvfølgelig ikke med det kommissorium, der fremgår af de bemærkninger, som Dansk Folkeparti har anført til sit forslag, men med et helt andet kommissorium.

Jeg kan bebude, at vi i løbet af kort tid vil fremsætte et eget forslag til nedsættelse af en sådan kommission, og det vil jeg gerne samarbejde med en række partier om her i landet, således at visse ting virkelig bliver grundigt gennemgået og grundigt undersøgt. Ikke kun de negative ting, men også de positive ting, som er en følge af de her til landet nytilkomne mennesker.

Dermed har jeg så også holdt min ordførertale under det næste punkt, hr. formand, som jeg så vil springe over til den tid, for nu har jeg sagt, hvad vi mener om det forslag. Vi kan ikke stemme for det, som det foreligger, men vi kommer med et eget og anderledes forslag, som dog går ud på at nedsætte en kommission. Da jeg desværre skal til nogle forhandlinger om finanslov og trafik, vil jeg tillade mig at blive borte fra næste punkt på dagsordenen, hvor jeg ellers er mit partis ordfører.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Til hr. Arne Melchior vil jeg starte med at sige tak, fordi hr. Arne Melchior støttede de to ud af de tre elementer i vores forslag – det var det jo reelt – og mente, at det tredje var overflødigt, fordi myndighederne har pligt til at skaffe kvalificerede oplysninger, f.eks. om hvad der er sket med folk, der er udvist.

Den pligt er ikke noget, myndighederne vil anerkende sig. Men det kan vi få afklaret på et tidspunkt af indenrigsministeren. Det er klart, at hvis myndighederne påtager sig den pligt, kan man sige, at forslaget ikke er særlig nødvendigt. Men det får vi afgjort om lidt.

Så tror jeg i øvrigt, at hr. Arne Melchior måske skal vare sig lidt for at vurdere, hvilke forslag der har skyggen af en chance for at blive vedtaget. Jeg husker, da vi diskuterede integrationsloven for et halvt års tid siden – måske er det lidt længere siden – blev der stillet et ændringsforslag fra lige præcis de tre partier, Kristeligt Folkeparti, SF og Enhedslisten, om integrationsydelsens størrelse, og det blev da forka-

stet med et brag. Der var ikke skyggen af chance for, at det blev vedtaget. Det er det så blevet i dag. Det er vi glade for.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det, der bringer mig herop, er hr. Arne Melchior's megen tale om menneskesyn. Hvad er et rigtigt, og hvad er et forkert menneskesyn. Hr. Arne Melchior sætter sig til dommer over det. Al den megen tale om menneskesyn er det ikke blot et tomt ord og en frase, som politikerne bruger til at puste sig op med og gøre sig kloge i forhold til de almindelige mennesker, der har udlændingeproblemerne inde på livet?

Gå ud og spørg dem, der har det inde på livet, om deres menneskesyn. Kom ud af Folketingssalen og hør på de almindelige mennesker, så skal hr. Arne Melchior nok få at vide, hvad et menneskesyn er. Så vil jeg gerne høre hr. Arne Melchior diskutere, hvad der er et rigtigt, og hvad der er et forkert menneskesyn med almindelige mennesker, der har problemerne inde på livet.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Hr. Arne Melchior kom med en meget interessant bemærkning i forbindelse med sin ordførertale, som jeg så godt lige vil anholde og spørge lidt mere til. Det var om det punkt, vi senere skal diskutere på dagsordenen om en udlændingekommission. Der ønskede CD åbenbart ikke helt at støtte det kommissorium, som Dansk Folkeparti havde foreslået.

Derfor er det egentlig også, at vi i Dansk Folkeparti har taget initiativ til at fremsætte et forslag til vedtagelse, som måske ikke har helt det samme kommissorium som vores kommende beslutningsforslag senere på dagsordenen, men alligevel har det samme sigte, som CD har udtrykt sig meget positivt om. Specielt hr. Peter Duetoft har i løbet af ugen udtrykt sig positivt om det.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Arne Melchior, når nu det er sådan, at man er indstillet på at fremsætte sit eget forslag, om man egentlig ikke bare kunne støtte det forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti har fremsat, hvor vi netop siger nogle af de ting, som jeg kunne forestille mig, CD gerne ville have.

Spørgsmålet er altså: Hvordan stiller CD sig til Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse, som

imødekommer enhver udtalelse, som hr. Peter Duetoft er kommet med i løbet af ugen?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg kan da godt lide hr. Søren Søndergaards optimisme med hensyn til, hvad der eventuelt kan lade sig gøre, men det er altså helt oplagt, at regeringspartierne, Venstre og De Konservative ikke vil være med, og de kommer ikke med til en ændring af loven i en mildnende retning. Det er en konstatering. Håbet er lysegrønt og beskæmmer ingen, men jeg kan desværre ikke, skønt jeg plejer at være optimist, dele dette håb.

Så vil jeg sige til fru Aase D. Madsen: Jeg sætter mig aldeles ikke til dommer over nogens menneskesyn. Det var fru Pia Kjærsgaard, der her fra talerstolen talte om, at hun ikke gider menneskesynsdiskussionen. Det er vi altså nogle andre, der gider, men enhver kan jo kun synge med sit næb. Jeg har aldrig sat mig til dommer over nogen. Det er noget sludder, det eksisterer ikke. Jeg siger min mening, fru Aase D. Madsen kan sige sin, hr. og fru Petersen og enhver borger i dette land kan sige sin. Så dejligt er det, men det hindrer jo ikke, at jeg ifølge grundloven kun er forpligtet af min egen overbevisning, og når jeg kommer med mit syn på det, så er det altså mit personlige, eventuelt mit partis, syn, men jeg hindrer ikke andre i at have et andet syn, og jeg leger ikke på nogen måde dommer.

Sluttelig skal jeg sige til hr. Skaarup, at det er rigtigt, vi ikke helt kan støtte det forslag, der kommer som næste punkt på dagsordenen. Vi kan kun støtte det, at der kommer en kommission. I musikens verden ved vi, der er noget, der hedder fortegn, og de fortegn, der er sat foran teksten i Dansk Folkepartis forslag om en kommission, er så langt fra de fortegn, vi vil sætte, og den forståelse, vi har af det, at vi ikke kan nøjes med at stille et ændringsforslag til deres forslag, men må fremsætte vort eget, og det vil vi så gøre.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Med hensyn til menneskesyn har hr. Arne Melchior jo talt om den kærlighed, vi skal nære til hinanden, og vi skal alle være i samme båd, og nogle elsker man mere eller mindre.

Jeg vil lige have lov til at bede hr. Arne Melchior om at læse denne artikel meget, meget nøje og så komme tilbage med menneskesyn el-

ler ikke menneskesyn med hensyn til de kræfter, der er i gang i det danske samfund med muslimske tiltag, som vi selv betaler til. Der står bl.a. her, at det fremgår, at de fundamentalistiske muslimske grupper i Danmark, som støttes økonomisk af den danske stat, selv går direkte mod integrationen.

Så meget med hensyn til menneskesyn og så meget med hensyn til kærlighed til vores medmennesker. Har disse mennesker kærlighed til den danske befolkning?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Hr. Arne Melchior kom så med et svar på noget, jeg egentlig synes jeg selv sagde i forbindelse med mit indlæg. Jeg sagde egentlig, at jeg godt havde forstået, at CD ikke helt vil støtte det kommissorium, som Dansk Folkeparti nævner i sine bemærkninger til forslaget, men jeg vil godt lige knytte lidt mere an til debatten. Det handler simpelt hen om, at Dansk Folkeparti har erkendt, at CD nok ikke vil støtte det, og derfor ser det ud til, at der måske ikke kan blive flertal for vores beslutningsforslag.

Da vi ikke er sat her i Folketinget for at stå og råbe ude på sidelinjen, men gerne vil med ind og spille på banen, er det, vi siger: Okay, så tager vi det som CD, Kristeligt Folkeparti, SF, Enhedslisten, og hvad Venstre og De Konservative i øvrigt også har udtrykt af positivt i løbet af ugen i medierne, og fremsætter det forslag om en udlændingekommission.

Det forslag til vedtagelse, vi så har fremsat i forbindelse med dagens debat, er det her med at nedsætte en udlændingekommission, som skal gennemgå udlændingelovgivningen og komme med forslag til forenklinger og ændringer af love, regler og administrativ praksis.

Der er det så, jeg spørger: Hvad er CD's holdning til det? Det må de da kunne støtte.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nu kan jeg ikke give CD's holdning, men jeg kan give C's holdning både til forslaget til vedtagelse og det andet. Det første, fremsat af de tre partier, kan vi naturligvis ikke støtte, alene fordi man allerede i starten fremhæver integrationsydelsen som noget, man er glad for bliver ændret. Det er vi jo ikke enige i.

Så kommer det med kommissionen. En kommission kunne måske under visse forhold være en egnet mulighed, og jeg kan godt forstå,

hvorfor man fremsætter det i håb om at skaffe flertal, men jeg må sige, at sådan som det står her, er det jo alt, alt, alt, alt for snævert.

Jeg synes også, at det andet forslag, som vi senere i dag skal behandle, på nogle områder er for snævert, og jeg tror, at hvis man i virkeligheden skulle have nedsat en kommission, så har vi jo så forskellige opfattelser, at det ville blive en kommission, som, hvis den skulle belyse alle de emner, ville blive fuldstændig tandløs eller måske snarere blive en syltekrukke, så hver gang vi foreslog ændringer til udlændingelovens stramning eller det modsatte, kunne man sige: Der sidder en kommission og arbejder, og så kan vi ikke gøre noget ved det i Folketinget.

Jeg må indrømme, at tanken om en kommission kunne godt fascinere mig lidt, men jeg tror i virkeligheden ikke, den fører til noget som helst.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Ja, hr. Helge Adam Møller sagde jo ikke noget til mig, så der er ikke noget at svare på.

Til hr. Skaarup vil jeg sige, at vi kan ikke støtte det forslag til vedtagelse, som er fremsat her i dag. Som hr. Helge Adam Møller udtrykte det, er det alt for snævert. Det taler om lovændringer, og det går vi slet ikke ind for.

Vi ønsker en lang række ting belyst, både de positive og de negative, og det skal nok fremgå af det forslag, vi fremsætter. Det kan da godt være, at hr. Skaarup vil være i stand til at stemme for det, og det vil jeg da i så fald hilse med tilfredshed.

Til fru Aase Madsen, som bebrejdede mig, at jeg havde talt om næstekærlighed: Det har man vel lov til. Man har vel lov at citere Bibelen her i dette hus. Desuden var det fru Birthe Rønn Hornbech, der allerførst tog emnet op, og jeg har så beskæftiget mig med det og har været med til at drøfte det. Det har jeg vel lov til. Igen: Det dækker jo ikke andre. Jeg dømmer jo ikke dem, der ser anderledes på det end jeg, og fordømmer dem da slet ikke.

Med hensyn til artiklen skal jeg for det første ikke læse nogen artikler, fordi fru Aase D. Madsen kræver det af mig. For det andet: Efter det korte gensyn, jeg fik af artiklen, så har jeg længst læst den, og den er nøjagtig lige så kollektivt fordømmende som fru Aase D. Madsen og hendes parti. Kollektivt fordømmelse – sådan er de mennesker.

Der findes i denne verden lige ved 1,5 mia. muslimer. Det er en fjerdedel af verdens befolkning. De er smadderhamrende forskellige. De er ofte vældigt uenige med hinanden og bekæmper hinanden. Muslimer er ikke på nogen bestemt måde, ligesom kristne og jøder ikke er på nogen bestemt måde, eller danskere eller svenskere ikke er på nogen bestemt måde. Jeg tager hårdt afstand fra denne grimme form for kollektiv fordømmelse af anderledes tænkende mennesker.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg må indrømme, det er meget, meget svært at tro på det, visse politikere siger herinde i Folketinget. Når det er sådan, at man helt tydeligt får at vide af et flertal af partier, at de støtter en udlændingekommission – man kunne læse om det i Berlingske Tidende her i mandags, hvor CD's gruppeformand, hr. Peter Duetoft, i kølvandet på enigheden mellem De Radikale og Socialdemokratiet foreslår, at der skal laves en udlændingekommission – så forstår jeg ikke, hvordan det kan være, at CD ikke kan støtte det forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti har fremsat, hvor vi netop imødekommer de holdninger, som CD har givet udtryk for i Berlingske Tidende i mandags.

Jeg forstår heller ikke, hvorfor De Konservatives ordfører her i dag, hr. Helge Adam Møller, ikke kan støtte det her. Altså jeg forstår simpelt hen ikke, at man ikke følger det op, som man har udtalt i medierne og i pressen, hvor man har sagt, at man støtter de her ting.

Ifølge Berlingske Tidende i mandags stod det helt klart, at CD, SF, De Konservative, Venstre, Dansk Folkeparti og Frihed 2000 var positive over for en udlændingekommission. Alle sammen udtalte meget stor positivitet omkring det her, men alligevel vil man altså ikke stå ved det, man sagde i mandags.

Derfor er spørgsmålet endnu en gang til hr. Arne Melchior: Hvordan kan det være, at CD pludselig har ændret mening?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Altså at der er noget, som hr. Skaarup ikke kan forstå, berettiger ham da ikke til at drage vores troværdighed i tvivl. Der er masser af ting, jeg ikke kan forstå, og jeg vil tillade mig at gætte på, at der er mindst lige så mange ting, som hr. Skaarup ikke kan forstå.

Men jeg har intet utroværdigt sagt. Jeg gentager derfor: Vi fremsætter et eget forslag om nedsættelse af en kommission. Jeg dementerer på ingen måde, hvad hr. Peter Duetoft har sagt. Jeg har tværtimod erklæret mig enig i det både i vores gruppe og her i dag i mine sidste ord og har gentagne gange sagt: Vi ønsker en sådan kommission, men vi ønsker den på helt andre præmisser. Vi ønsker både de positive og de negative følger af indvandringen bedømt af sagkyndige folk, ikke af politikere.

Det er, hvad vi ønsker, og det fremsætter vi forslag om, og der er ikke noget utroværdigt i, at vi ikke kan stemme for et forslag, der overhovedet ikke passer til vores målsætning med denne kommission.

Formanden:

Jeg skønner faktisk, at denne debat her er ved at være uddebatteret, men fru Pia Kjærsgaard får en enkelt kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg kan altså heller ikke se, hvad der overhovedet skulle være i det forslag til vedtagelse, som kan være i karambolage med det, CD burde kunne støtte.

Men jeg vil godt spørge hr. Arne Melchior, som nu siger, at CD vil komme med et forslag: Hvis der kommer et forslag fra CD, så vil det stadig væk forholde sig sådan, at Dansk Folkeparti har en anden mening med den kommission, der så skal nedsættes. Mener hr. Melchior så, at vi ikke bør støtte CD's forslag eller hvad?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hvem der vil støtte CD's kommende forslag er enhvers egen sag. Det kan jeg da ikke afgøre. Jeg siger, enhver skal være velkommen til at stemme for det.

Det er jo mærkeligt, at fru Pia Kjærsgaard ikke kan forstå, at jeg ikke vil stemme for en vedtagelse, der taler om forenklinger og ændringer af love, når vi 17 gange i dag har sagt, at vi synes, at loven, som den er, er særdeles brugbar, hvis den bare benyttes rigtigt.

Desuden er den korte tekst i forslaget til vedtagelse alt for begrænset i forhold til det forslag, vi kommer med. Så vi kan da godt erklære os enige i princippet om at få en kommission, men vi kan ikke godkende denne kortfattede snævre

fortolkning af, hvad den skal beskæftige sig med. Så enkelt er det.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg hørte godt, hvad formanden sagde for et øjeblik siden, og jeg er enig. Jeg tror måske, at jeg godt kunne være med til at afslutte debatten om det emne på det tidspunkt her, for når der er denne divergens mellem en kommission, der skal have det ene eller det andet indhold, så er det vel, fordi der, når man normalt nedsætter en kommission, er et rimeligt bredt flertal, der ønsker enten en stramning på et eller andet område eller en lempelse. Men det, der jo er typisk her for denne kommission, er, at vi har vidt forskellige intentioner. Der er nogle, der først og fremmest ønsker, at den skulle medvirke til, at vi kunne få stramninger på nogle af de områder. Der er andre partier, der ønsker, at det måske skulle medføre lempelser. Derfor er det næsten umuligt at sammensætte en kommission, som kan tilgodese de vidt forskellige modstridende interesser. Jeg tror, det delvis i hvert fald er derfor, vi har de udtalelser, som vi har, og det er derfor, vi går imod en kommission, for vi er ikke enige om målet. Vi kan nedsætte nok så mange kommissioner, men det bliver stort set spild af tid.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jamen hr. Helge Adam Møller tager fejl. CD ønsker ikke nogen kommission for hverken at stramme eller mildne. Vi ønsker en kommission for at få fakta på bordet. Når vi så har disse fakta, kan vi vurdere tingenes sammenhæng og tage stilling til, om der er noget, der enten skal strammes eller mildnes.

Vi møder helt fordomsfrit og ønsker, at denne kommissions medlemmer skal gå til opgaven helt fordomsfrit og ikke med noget på forhånd givet mål. Jeg har sagt flere gange, at der skal ses både på de positive og de negative virkninger af den tilvandring, vi har modtaget de senere år.

Henrik Svane (RV):

Jeg vender tilbage til det dagsordenspunkt, vi har været i gang med. Vi har været i gang i mange timer nu. Vi har talt meget. Jeg synes, der under den forrige forespørgsel et langt stykke ad vejen viste sig en bred enighed i salen

i hvert fald ud til V og K om at få en samling i vores flygtningepolitik i landet, få et bredere politisk grundlag for den, og derfor vil jeg ikke i dette lille indlæg overhovedet være med til, at vi skal tale os fra hinanden. Men jeg er ligesom fru Dorte Bennedsen ked af den måde, vi er blevet præsenteret for forslaget til vedtagelse på, fordi vi ikke har haft mulighed for at gå ordentligt ind i substansen af det, og vi kommer til at stemme imod.

Med hensyn til den anden pind i forslaget, hvor der tales om at etablere et uafhængigt undersøgelsesudvalg, er jeg, med den korte baggrund jeg har haft for at kunne vurdere det, bekymret for, om ikke det, hvis det blev vedtaget, ville undergrave Flygtningenævnets status eller i en vis forstand sætte Flygtningenævnet under administration.

Jeg vil ikke tage stilling til det i dag, men jeg vil stemme imod det, fordi jeg ikke er nok orienteret om, hvad det rent faktisk vil betyde. Der kan selvfølgelig også være en fornuft og væsentlighed i at diskutere, hvordan vi får konstans eller får bedre sikkerhed for, at de informationer og opdateringer, vi får fra udlandet omkring sikkerheden, når vi sender flygtninge tilbage, som hr. Søren Søndergaard har været inde på ved flere lejligheder i dag, er aktuelle og troværdige.

Der har et af resultaterne fra det samarbejde, vi har haft med indenrigsministeren igennem det sidste stykke tid, jo da i allerhøjeste grad givet os en formodning om eller en vished for, at vi fremover vil kunne få nogle bedre opdateringer. Bl.a. fordi der i Udlændingestyrelsen nedsættes en brugergruppe, som får repræsentation af folk fra FN-systemet, humanitære organisationer og andre relevante organer, som skal være med til løbende at sikre kvaliteten af de her oplysninger. Det er vi yderst tilfredse med. Men det skal selvfølgelig ikke afholde os fra at diskutere eventuelle fremtidige ændringer af udlændingelovgivningen, fordi verden forandrer sig jo hele tiden. Verden er ikke stabil.

Men jeg synes, at da vi ikke har haft mulighed for at kende forslaget, før debatten er gået i gang, og slet ikke, som er væsentligt for mig, har drøftet et eventuelt forslag til kommissorium med forslagsstillerne, så vil vi altså stemme imod forslaget, men er naturligvis sindede at fortsætte drøftelser om eventuelle forslag til ændringer i udlændingelovgivningen, hvis dette bliver nødvendigt.

Tom Behnke (FRI):

Forespørgslen lyder: »Hvilke forslag til opblødnings- og udlændingelovgivning og den administrative praksis på området finder ministeren, at sommerens debat om den stramme udlændinge- og flygtningepolitik kan give anledning til?« Hvis jeg var indenrigsminister, ville mit svar være: ingen. Og så kort kunne talen gøres.

Det er Frihed 2000's opfattelse, at når vi taler om udlændinge, så må vi også tale om, at der skal være de samme pligter og rettigheder. Det må være rimeligt at stille nogle krav til udlændinge. For det første at de, i det omfang de skal blive i Danmark, hurtigst muligt lærer at tale og forstå dansk i både skrift og tale. At de hurtigst muligt bliver enten uddannet eller omskolet, således at de kan komme på arbejdsmarkedet. Man må også kunne kræve, at de har en ordentlig opførsel og respekterer den danske lovgivning. Det er også væsentligt at gøre det klart over for udlændinge, at vi rent faktisk forventer, at de respekterer vores kultur.

Det er også vores opfattelse, at i alt for mange år har man generelt haft en adfærd over for udlændinge, der har været udkrystalliseret i en misforstået godhed og en misforstået imødekommethed, som har givet en række problemer.

Det, der er sagen, er, at der jo ikke tidligere har været stillet tilstrækkeligt med klare krav. Man har ganske enkelt undladt præcis at fortælle, hvordan det er at leve i Danmark, og hvad man egentlig forventer af de udlændinge, der kommer til Danmark.

Se, de ord, jeg har sagt her, var stort set også det, som statsministeren sagde under den tidligere forespørgselsdebat, og jeg var ganske enig med statsministeren i det.

For Frihed 2000 er det vigtigt at understrege, at flygtninge er flygtninge. I begrebet flygtninge ligger der, at man midlertidigt er tvunget til at forlade sit eget land, og at man midlertidigt søger asyl i et andet land. Det er der ikke noget at fortænke disse mennesker i overhovedet. Men flygtninge skal ikke gøres til indvandrere. Det er ikke derfor, de kommer. De kommer ikke for at blive i Danmark resten af deres liv. De kommer for at blive i en kortere periode. De er her på et midlertidigt ophold, og det burde kun være et midlertidigt ophold. Det burde være således, at flygtninge vendte tilbage til deres hjemland, når det var muligt at gøre det.

Men med den måde man fører politikken på i Danmark, gør man flygtninge til indvandrere allerede fra den første dag, de kommer. Man sætter dem i gang med integrationsprogrammer. Man gør alt, hvad man kan, for at give dem indtryk af, at nu skal de være i Danmark resten af deres liv og også de kommende generationer. Det er en fejl, og det er forkert. Det er der flere grunde til.

Den ene grund til, at det er forkert, er: Når de så alligevel måske på et tidspunkt skal vende tilbage, er det sværere at vende tilbage. Det andet, som er endnu vigtigere, er, at de ressourcer, som vi har til rådighed i Danmark, jo kun kan bruges én gang, og mens vi altså på denne her måde med den førte politik bruger ganske store summer på såkaldte flygtninge, som måske en gang har været det, men som ikke lænere er det, betyder det, at vi ikke kan bruge de samme penge på nogle andre reelle flygtninge, som altså har brug for hjælp, og det er stærkt problematisk. Vi har i Frihed 2000 den opfattelse, at vi skal prøve at hjælpe så mange som muligt og så bredt som muligt og i forhold til dem, der har et reelt behov for hjælp, og derfor har vi også den opfattelse, at man, så vidt det er muligt, skal yde hjælpen i nærområdet.

Vi ønsker også at stille nogle krav til de udlændinge, der kommer til Danmark, hvad enten de nu er flygtninge, eller de er indvandrere. Det er vores opfattelse, at de skal opføre sig ordentligt, mens de er her. Det er vores opfattelse, at de skal afholde sig fra at begå kriminalitet. Hvis de begår grov kriminalitet, så har de selv bedt om at få lov til at forlade Danmark, og så hjælper vi dem gerne ud af landet igen. Begår de mindre grov kriminalitet eller småkriminalitet, så må det som minimum have indflydelse på deres mulighed for at opnå at få dansk statsborgerskab.

Det må også være et krav for de udlændinge, som skal blive i Danmark, at de kan bevise, at de er i stand til at forsørge sig selv; at de hurtigst muligt tilegner sig det danske sprog, således at de kan begå sig på arbejdsmarkedet.

Det er også et krav fra Frihed 2000, at vi hurtigst muligt får gennemgået al lovgivning her i landet i forhold til udlændinge og får fjernet alle de steder, hvor udlændinge opnår en særbehandling. Det er ikke rimeligt, at vi laver en positiv forskelsbehandling af udlændinge her i landet. Jeg er enig i, at det kan være nødvendigt i visse tilfælde i forskellige situationer, men der er nu engang ingen forskel på en hjemløs dan-

sker og en udlænding, der kommer her til landet og skal have et sted at bo.

Indenrigsministeren har sagt, at vi skal behandle alle lige godt. Mit spørgsmål er bare: Hvorfor sker det så ikke? Hvorfor har man denne positive forskelsbehandling af udlændinge? Det kan vi ikke stå model til, og det vil vi ikke være med til.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Tom Behnke sagde, at integration vil gøre det vanskeligt at vende tilbage. For mig er integration sprog, arbejde, trivsel. Og jeg har svært ved at fatte, hvorfor det skulle gøre det vanskeligere for folk at vende tilbage, hvis muligheden opstår, at de har arbejdet og trivedes de år, de har været her.

Så vil jeg godt sige: Nu har vi fået to forslag til vedtagelse, og om forslaget fra hr. Jann Sjursen og hr. Knud Erik Hansen og hr. Søren Søndergaard vil jeg blot sige, at i Socialdemokratiet ønsker vi en løbende debat og overvejelser om udlændingelovgivningen, men vi er ikke overbeviste om, at en kommission vil være det rigtige instrument, sådan som det også vil fremgå af det næste punkt på dagsordenen. Og den sidste pind i forslaget til vedtagelse er vi uenige i, og vi vil derfor stemme imod forslaget til vedtagelse.

Og om det andet forslag til vedtagelse skal jeg sige, at det da vist er første gang i mine mange år i Folketinget, at jeg har oplevet, at man har et beslutningsforslag, og så lige før beslutningsforslaget fremsætter man et forslag til vedtagelse om det samme, men det stemmer vi så også imod.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen jeg skal også ganske kort meddele, at Venstre stemmer imod de to forslag til vedtagelse, der jo begge har elementet af en kommission. Vi foretrækker åbne debatter frem for lukkede kommissioner.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Jeg vil svare fru Dorte Bennedsen med et citat fra en artikel, som forfatteren Arne Hartmann har skrevet, hvor han bl.a. har siddet og klippet i forskellige aviser og fundet forskellige udklip. Han skriver bl.a.: »Et andet udklip fortæller om en familiefar, der var flygtet fra Pakistan og

havde levet af offentlig hjælp i mange år. Men en dag fik han lyst til at se sit eget land igen og fik flybilletter til hele familien for 65.000 kr. til startpenge i det gamle land (som han jo altså var flygtet fra). 2 måneder efter kom han til Danmark igen med familien og stillede atter på bistandskontoret. Grunden: I hans eget land kunne man ikke få hjælp uden arbejde, og det brød han sig ikke om, fordi han i Danmark var blevet vænnet til, at det var meget mere behageligt at lade andre arbejde for sig«.

Se, den slags artikler, hvor udlændinge selv giver udtryk for, hvordan de opfatter forholdene i Danmark, er jo altså et kraftigt vink med en vognstang om, at der er et eller andet, der er helt rivende galt.

Lad mig så også afslutningsvis sige til de to forslag til vedtagelse, at det første, som er fremsat af Kristeligt Folkeparti, SF og Enhedslisten, kan vi ikke støtte, alene på grund af indledningen. Ellers kunne vi måske nok have gjort det. Og i forhold til forslaget fra Dansk Folkeparti kan vi ikke se, at der er nogen grund til at stemme imod det, men det er jo sådan set at tage hul på den debat, vi skal have om et øjeblik.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg spurgte hr. Tom Behnke, hvorfor integration skulle gøre det vanskeligt at vende tilbage. Og jeg definerede, at mit begreb om en god integration er, at man kan sproget, det er, at man får arbejde, at man er selvhjulpne og dermed trives. Det giver menneskers selvværd, og det gør dem også bedre egnede, når de, hvis muligheden opstår, engang kan vende tilbage til deres land.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Det siger da sig selv, at jo længere tid man har været et sted, jo bedre man er faldet til, og dermed jo bedre man er integreret, desto sværere er det til sin tid at skulle trække teltpløkkerne op og vende tilbage til sit eget hjemland. Det er da logik, at jo bedre man er integreret, desto sværere er det at vende tilbage igen.

Men derudover vil jeg gerne tilføje, at jeg er meget enig i, at det, man skal bruge tiden på, naturligvis er at uddanne de pågældende til den situation, de skal vende tilbage til på et tidspunkt. Ofte kan det være lande, hvor der måske ligger landminer eller boliger er ødelagt

osv. Der vil det være hensigtsmæssigt, at vi giver dem nogle færdigheder, sådan så de kan være med til at genopbygge deres eget land, når de på et tidspunkt skal vende hjem. Men at integrere dem i det danske samfund, som betyder, at man passer ind i samfundet, er at gøre dem en bjørnetjeneste.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg har det ligesom hr. Melchior: Der er mange ting, jeg ikke forstår, og jeg forstår bestemt ikke hr. Tom Behnkes synspunkter her. På den ene side klandrer man, at dem, der kommer hertil som flygtninge, skal forsørges her. Og nu siger hr. Tom Behnke: Jamen de må heller ikke arbejde, de må ikke lære sproget, for de må ikke integreres i samfundet. En flygtningestatus kan vare 3 år, den kan vare – hvad varede den med chilenerne – 10 år. Det må dog alt andet lige være rimeligt at give de mennesker det selv-værd, der ligger i, at de kan forsørge sig selv, og at de kan klare sig selv og få tillid til sig selv og til deres muligheder.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Så tror jeg, at fru Dorte Bennedsen konkluderer på et forkert grundlag. Jeg har aldrig udtalt mig om, at flygtninge, der kommer her til landet, ikke må lære dansk. Jeg har aldrig sagt, at de ikke må påtage sig arbejde. Aldrig. Det må de da gerne.

Det, der er spørgsmålet, er, i hvilket omfang man skal bruge skatteydermidler til at lave forskellige former for undervisning af den ene eller anden karakter. I hvilket omfang man skal bestræbe sig på, at de pågældende mennesker bliver integreret i det danske samfund. Her vil det være hensigtsmæssigt, at man bruger ressourcerne på at undervise dem i den situation, at de skal vende tilbage på et tidspunkt. Det vil være hensigtsmæssigt. Hvis de derudover er i stand til at lære dansk eller kan påtage sig et arbejde osv., så synes jeg det er helt fint.

Og så er der ingen tvivl om, at hvis flygtninge har været her i landet i en årrække, og det viser sig, at det er udsigtsløst; de kommer ikke til at vende tilbage til deres eget hjemland, se, så er vi jo i den situation, at de skal blive her resten af deres liv. Så er det klart, at så skal man selvfølgelig gøre, hvad man kan, for at de bliver integreret i det danske samfund. Men der er en væsentlig forskel på flygtninge og indvandrere,

og det må fru Dorte Bennedsen give mig ret i, selv om et flertal i Folketinget i den grad prøver på at viske linjerne ud og gøre, som om det er det samme; som om flygtninge fra dag ét, de kommer her, skal have lov til at blive her. Det skal de ikke, det ligger ikke i begrebet.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Efter debatten på det her punkt, som jo i høj grad også kommer til at dreje sig om det, vi skal have på dagsordenen om et øjeblik, skal jeg kun gøre ganske få bemærkninger.

Jeg mener, at nogle af de bekymringer, som hr. Jann Sjursen gør sig i forhold til dem, der måske efter hr. Jann Sjursens mening har fået en forkert behandling, er alt for store. Jeg mener, at mange af de ting, som er rejst, også fra hr. Jann Sjursens side, i høj grad er noget, som vi i dag tager fuld højde for, og derfor kan jeg slet ikke se nogen grund til, at man skal vedtage et forslag til vedtagelse, som det, der er fremsat her.

I øvrigt må jeg sige, at vi vel ikke kan komme uden om, når nu hr. Helge Adam Møller taler om, hvor mange flygtninge der er i landet, så at sige, at der jo sikkert i de kommende år stadig væk vil komme en del, som vi er nødt til at tage os af, og derfor synes jeg ikke, det er så nødvendigt at sidde og tale om bekymring på det punkt, for jeg kunne jo høre, at hr. Helge Adam Møller og jeg var enige om, at folk, der virkelig er flygtninge og trænger til et ophold her i landet, skal have en ordentlig behandling. Så på det punkt er vi jo faktisk helt enige.

Hr. Knud Erik Hansen mente, at den lov, vi vedtog sidste år, som gjaldt fra den 1. juli 1998, udlændingeloven, var udtryk for en usædvanlig stram og uretfærdig holdning. Når jeg har set forskellige vælgerundersøgelser i avisen, har jeg ikke indtryk af, at det er det, befolkningen mener. Jeg mener i høj grad, de mener, den er rimelig, ordentlig og humanistisk i forhold til den holdning, som det danske folk har.

Fru Pia Kjærsgaard siger, at den procentdel, der får asyl, er højere end tidligere – ja, det er den, fordi de, der kommer her til landet for øjeblikket, kommer fra lande, hvortil man faktisk ikke kan vende tilbage, så den stigning dér fra 54 pct. til 58 pct. er jo selvfølgelig begrundet i, at flygtninge kommer fra lande, som er flygtningelande.

Jeg skal under næste punkt gøre rede for mit syn på en udlændingekommission, men vil blot slutte her med at sige, at jeg er enig med dem,

der fra mit partis side siger, at den vedtagelse, der ligger her, bør stemmes ned.

Søren Søndergaard (EL):

Indenrigsministerens konklusion var måske ikke voldsomt overraskende. Vi ved jo, at man fra regeringens side har svært ved at erkende de problemer, der er i dansk udlændingelovgivning.

Vi synes, der er mange af dem, især når man kigger på flygtningeområdet, transportansvaret, visumpolitikken, håndtering af fortrolige oplysninger givet under flygtningeinterview, madpakkeordningen, frihedsberøvelsen – det kom ministeren ikke ind på – sagsbehandlingstiden, den manglende juridiske bistand i første instans, Flygtningeævnets kompetence, ankesmuligheder, Ombudsmanden, hensynet til syge afviste asylsøgere, problemerne omkring sikkerheden ved ledsaget tilbagesendelse og overdragelse til myndighederne og opholdstilladelse ved manglende udsendelsesmuligheder.

Der er sådan set nok af emner at tage fat på, hvor der er nogle problemer, hvis man vil se dem. Der vælger regeringen så at sige: Dem vil vi ikke se. Det forsvinder problemerne jo ikke af, men det er klart, at med et flertal i ryggen kan man selvfølgelig vælge at lade være med at diskutere dem indtil videre.

Det problem, man ikke kan vælge at lade være med at diskutere, er det problem, der består i, at der er folk, der bliver sendt hjem fra Danmark, der forsvinder. Det problem vil komme mere og mere på indenrigsministerens dagsorden, og indenrigsministeren kan lige så godt først som sidst forsøge at finde ud af, hvad der foregår, og komme med et svar på det, for det er klart, at det er et spørgsmål, der vil blive stillet igen og igen og igen: Hvad sker der med de folk, som vi sender tilbage til f.eks. Iran, der forsvinder, hvor der ikke er nogen forklaring, og hvor der er en risiko for, at de er blevet fængslet? Hvad sker der med de mennesker? Det spørgsmål kan indenrigsministeren ikke trylle væk fra den politiske dagsorden. Det vil blive ved med at blive stillet, og derfor kan man lige så godt først som sidst begynde at tage det seriøst.

Derfor synes vi egentlig også, at det var et godt forslag, et godt tilbud, vi kom med til ministeren, for vi ønsker ikke, at ministeren skal gøre sig til dommer over Flygtningeævnet. Derfor synes vi egentlig også, det var et godt

forslag, vi kom med, om, at vi nedsatte et uafhængigt udvalg, som kunne undersøge, hvad der er sket med de folk, hvor der foreligger en påstand om, at de eventuelt er anholdt, og i hvert fald foreligger den kendsgerning, at de er forsvundet. Det ønsker ministeren så ikke at tage imod. Det er ministerens afgørelse. Så må vi jo finde nogle andre måder, hvorpå vi kan blive ved med at rejse det spørgsmål igen og igen og igen, til vi får klarhed over, hvad der sker med de folk, som bliver afvist fra Danmark.

Det er klart, at der ikke er flertal for det forslag, vi har fremsat. Det synes vi selvfølgelig er ærgerligt. Alligevel vil jeg godt sige, at jeg synes, at der var nogle positive toner i det, som hr. Henrik Svane kom med fra Det Radikale Venstre. Vi forstår godt de betænkeligheder, der kan være i forhold til vores forslag, og vi vil da være glade, hvis den brugergruppe, som er nedsat i Udlændingestyrelsen, kan opfylde nogle af de funktioner, vi lægger op til. Derfor vil vi gå ind og se på det, og derfor vil vi fortsætte denne her diskussion, også med Det Radikale Venstre. Det er ikke et forslag, der er fremsat for at grave en grøft, det er faktisk et forslag, som er stillet også for at bringe indenrigsministeren ud af nogle af de vanskeligheder, vi synes han er i, ved at han er den, som er den politisk ansvarlige for at sende folk tilbage, der altså forsvinder, når de kommer tilbage.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vores forslag jo har givet anledning til, at også Dansk Folkeparti har fremsat en delmængde til vedtagelse. Vi kan jo bedst lide helheder, vi kan jo bedst lide at få det hele, men når vi nu kun kan få en del af det, vi går ind for, vil vi selvfølgelig tage til takke med det, og derfor skal jeg da også sige på de tre partiers vegne – Kristeligt Folkeparti, SF og Enhedslisten – at vi vil stemme for den del af vores forslag, som Dansk Folkeparti har valgt at fremsætte isoleret.

Personlig vil jeg så tilføje, at for mit eget vedkommende er det klart, at det jo fuldstændig overflødiggør den efterfølgende debat, i og med at når vi har stemt om det her forslag om nedsættelse af en kommission, så er der ikke nogen grund til at tage den efterfølgende debat, og det vil sige, at vi faktisk kan gå direkte over til et af de sidste punkter på dagsordenen og springe det punkt over, og det ser jeg frem til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 24 af Jann Sjørnsen (KRF), Knud Erik Hansen (SF) og Søren Søndergaard (EL) (se foran) forkastedes, idet 14 (SF, EL og KRF) stemte for, 91 (S, V, KF, DF, CD, RV og FRI) imod.

Forslag til vedtagelse nr. V 25 af Pia Kjærsgaard (DF) (se foran) forkastedes, idet 25 (SF, DF, EL, KRF og FRI) stemte for, 77 (S, V, KF, CD og RV) imod; 1 (Peter Duetoft (CD)) stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 26:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en udlændingekommission.

Af Peter Skaarup (DF) og Kristian Thulesen Dahl (DF).
(Fremsat 2/11 99).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Efter regeringens opfattelse er det en dårlig idé at nedsætte en udlændingekommission med henblik på en samlet gennemgang af udlændingeloven. Efter vores mening er der ikke behov for at nedsætte en sådan kommission. Udlændingeloven er løbende blevet tilpasset det til enhver tid værende behov for at føre en ansvarlig og humanistisk udlændingepolitik. Udlændingeloven er således blevet ændret 14 gange siden 1993; det har jeg nævnt tidligere. Ved en vedtagelse af udlændingelovpakken i sommeren 1998 skete der endda en række omfattende ændringer af udlændingeloven på en lang række punkter.

Endelig er vi også bange for, at en kommission vil være en syltekrukke, hvor problemerne ikke løses, men begraves, og det har vi heller ingen lyst til at støtte.

Endelig vil regeringen til enhver tid være Folketinget behjælpelig med at skaffe oplysninger om internationale konventioner, om forholdene på udlændingeområdet i andre lande eller om vores egen udlændingeadministration, hvis der fremsættes ønske herom.

Lotte Bundsgaard (S):

I Socialdemokratiet lægger vi stor vægt på, at de gode sider ved den danske kultur bevares og videreudvikles. Vi mener, det er afgørende, at vi bliver ved med at have et samfund, der bygger på respekt, tolerance og gensidig forpligtelse mellem alle i vores samfund. Vi mener nemlig, at noget af det mest positive ved danskheden, ved den danske kultur, er respekten for det enkelte menneske og det enkelte menneskes ansvar for fællesskabet.

Enkelte partier i dette Folketing forsøger at tage patent på danskheden, forsøger at fremstille det at være dansk som en statisk størrelse, der stoppede, da Dannebrog faldt ned fra himlen.

Danskheden for os i Socialdemokratiet kendetegnes derimod ved, at danskheden udvikler sig hele tiden. Men fundamental er retten til at blive modtaget med positive forventninger. Fundamental er det enkelte menneskes ret til at blive betragtet som værdifuldt, og fundamental er alles pligt til at bidrage til fællesskabet. Vi vil bibeholde disse gode træk ved den danske kultur. Derfor ligger det os også meget på sinde, at også de udlændinge, der kommer til vores land, bliver en del af vores fællesskab.

Lad mig nævne nogle elementer i vores integrations- og udlændingepolitik, der viser det: Med den nye integrationslov, som bygger på rettigheder og pligter, integrerer vi udlændinge bedre i vores samfund. Vores udlændingepolitik er også konsekvent, vi stiller krav til de enkelte udlændinge om en ordentlig og en ansvarlig opførsel, vi stiller krav om, at man lærer det danske sprog, og vi har indført regler, der forsøger at sikre, at udlændingeloven ikke misbruges.

Kvindes rettigheder skal ikke kun være ordentlige blandt danske kvinder. Også kvinder med en anden etnisk baggrund skal sikres ordentlige forhold. I Socialdemokratiet vil vi ikke finde os i kvindeundertrykkelse, hvad enten det foregår i en kernedansk familie eller i en familie med en udenlandsk baggrund. Derfor har vi på udlændingeområdet vedtaget en lov, der forsøger at forhindre familiesammenføringer ved